

—Pois estar segura, reïnta, que el meu amor durarà tant com una toulada URALITA.

LA PUBLICITAT

ANY L.—NUM. 16.892.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 29 DE MAIG DE 1928

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELEFON 1451-A

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 12.—TELEFON 1918-A

CRONICA

Itàlia i Iugoslàvia

Heu-vos ací uns fets que, al primer cop d'ull, semblaven paradoxals: quan el Govern de Belgrad entrava pel camí d'un acostament amb Roma mitjançant la ratificació dels acords de Nettuno, s'han produït nous incidents italo-iugoslavs, amb manifestacions tumultuoses i assalts de consolat per les dues bandes.

Aquests fets, però, no poden sorprendre a ningú que estigui al corrent de la qüestió italo-iugoslava. Els acords de Nettuno foren negociats l'any 1925 per Mussolini i Nintxitz. Itàlia va ratificar tot seguit els acords. Iugoslàvia van trobar una forta oposició, sobretot per part dels croates i dels serbis. Aquestes dues branques de la nació iugoslava són encara molt més oposades que els serbis a la política italiana. Això és degut al fet que aquells han tingut i tenen directament amb els italians múltiples motius d'enemistat i de conflicte.

Pel costat dels serbis hi ha hagut diversos intents d'entesa amb Itàlia. Els acords de Nettuno representen un esforç en aquesta direcció. Ha succeït tanmateix que els eslovens i els croates, ressentits pel moviment per certs aspectes de la política feixista a les regions frontereres, s'han oposat a aquests intents. En algunes ocasions han arribat a acusar als serbis de voler-se reconciliar amb Itàlia a costa dels interessos morals i materials d'Eslovènia i de Croàcia.

Els acords de Nettuno tenien per objecte d'establir entre Itàlia i Iugoslàvia relacions de bon veïnatge. Entre els punts que s'hi preveïen hi ha les relacions comercials, el tràfic del port de Fiume, el règim escolar, les condicions de la mà d'obra i el règim de les propietats a Dalmàcia, que és un dels punts més importants. Però per damunt de totes aquestes qüestions de detall, els acords de Nettuno significaven la conformitat definitiva de Iugoslàvia al fet que les actuals fronteres deien dins l'Estat italià considerables nuclis d'habitants eslovens.

Marinkovitz, ministre d'Afers estrangers iugoslau, ha volgut donar un pas cap al millorament de les relacions italo-iugoslaves. L'actitud de Roma era una mica amenaçadora. El tractat d'amistat entre Itàlia i Iugoslàvia, pactat en l'any 1924, ha estat objecte de diverses prorroques molt curtes. Sense la ratificació dels acords de Nettuno, diuen els italians, no hi pot haver entre els dos Estats una amistat sincera. El ministre d'Afers estrangers de Iugoslàvia ha convingut els seus companys de la conveniència de proposar al Parlament iugoslau la ratificació dels acords.

La decisió del Govern de Belgrad ha estat audaç. Sabia que la Cambra trobaria una forta oposició. I el Ministeri, format per una coalició dels partits (o de fraccions dels partits) radical i democràtic, no té, parlamentàriament, una posició gaire sòlida. Ve a empujar la seva situació l'esclet de la ira popular a Eslovènia i a Croàcia, a despit dels consells de moderació del partit populista dret, dirigit per monsenyor Korosec, i que ara és governamental. L'esforç de Marinkovitz pot resultar, doncs, del tot contraproduent.

A. ROVIRA I VIRGILI

El premi Lefèvre-Deunier de 1928

EL PROFESSOR MARINKOVITZ

Els lectors coneixen el professor Firmin Loisy, del Col·legi de França, les idees del qual han provocat tant d'apassionades lluites. L'Acadèmia d'Inscripcions i Bel·les Arts acaba d'atorgar-li el premi Lefèvre-Deunier.

Un import de 20.000 francs, amb el qual és distingit el millor estudi de l'any sobre la mitologia i la història

de les religions. L'obra premiada ha estat "El Misteri pagà i cristià".

Simultàniament, altres premis menys importants han estat conferits a Jérôme Carcopino, de la Facultat de Lletres de París (6.000 francs), i als senyors Bulard, Bayet i el prevere Diès (2.000 francs a cadascú).

UN ALTRE ATEMPTAT ANTI-FEIXISTA A BUENOS AIRES

Buenos Aires, 28. — Ha esclatat una bomba en l'edifici de l'ex-coronel italià Cesare Aseltra.

Els danys causats a l'edifici són importants. Sortosament no s'han de lamentar víctimes. Hom creu que es tracta d'un atemptat antifeixista. — Fabra.

Full de dietari

MÉS SOBRE EL GOLF DE SANT CUGAT

Un d'aquests accidents que, gràcies a la meua distracció, em passen sovint amb els originals, va fer que en el meu article del diumenge manqués una quartilla. La vaig deixar sobre la taula? Va barrejar-se amb altres papers? Va volar de la butxaca? És igual. El fet és que no va sortir impresa i que la seva absència produïa un salt dins l'article. Un salt que podia fer suposar a algú que els "links" del golf de Sant Cugat són al costat mateix del venerable monestir. El contrast no és tan violent com això. El camp de golf s'escua a un quilòmetre escàs de la plaça del monestir, entre la carretera i la ferrovia. Dissabte passat, que l'herbei era d'un verd esplèndid i que la mitja festa hi havia abocat un nombre extraordinari de golfistes de tots dos sexes, produïa un efecte sorprenent. Era una deliciosa estampeta anglesa, curiosament esquitxada per uns massissos de vegetació meridional, per alguns edificis de tirat mediterrani. La indumentària dels jugadors, llur caminar lent i sòlid, llurs actituds abans de pegar a la bola amb els "putters", la silueta del "caddy" carregat amb la llargueta bossa de cuir podria recordar-nos paisatges de les voreres del Tàmesi o de les costes de Bretanya. Però el cel resplendent, la pinada verda i la brunesa d'alguns espectadors i espectadores i adhive d'alguns jugadors i jugadores, tornava a situar-nos.

Noble joc aquest del golf! No ens reca pas que vagi fent proselitisme a casa nostra. (Hi he vist el pintor Domènec Carles fent "forats" amb la mateixa gràcia que pinta roses.) El golf és un dels millors pretextos que s'han inventat per a caminar uns quants quilòmetres a l'aire lliure. Es lent, és serè; demana una bona dosi de lleialtat i un bri d'infantilisisme... Escau a les persones madures no menys que a les joves. Les dones hi troben motiu per a una "toilette" simple i elegant i per a unes actituds gallardes i decidides. En fi, és un excellent sedant per als nervis i un antídoto molt efectiu contra l'excitació futbolística.

CARLES SOLDEVILA

Converses filològiques

Al Sr. M. M.

Ja sabem que hi ha qui defensen l'hipèrbole i els llargs enfilats de frases i oracions subordinades, que, segons ells, enriqueixen l'estil, vivor, energia i amplitud. Però, en realitat, si en la prosa actual trobem tan abundantment tanta mena d'inversions i un predomini aclaparador de la subordinació sobre la coordinació, tot això no és pas volgut; és, senyalment, al fet que molts no tenen ni idea d'algunes de les qualitats que ha de tenir un escrit perquè es pugui considerar ben redactat. Ignoren que l'ordre d'exposició més adequat no coincideix sovint amb l'ordre en què se'ns han anat ocorrent les idees, i que cal posar una gran cura a marcar degudament la il·lació dels pensaments anunciats. S'estalvien, així, el treball d'ordenació dels mots dins la proposició, i el treball, singularment difícil, de seccionar el discurs en una sèrie de proposicions independents degudament ordenades i coordinades. En lloc d'una sèrie de proposicions la il·lació de les quals resti ben senyalada, cadascuna en el seu lloc degut, amb la seva conjunció adequada, amb el seu verb en el temps que li pertoca d'estar, apareix llavors una sola proposició desordenada i allargassada, en què no són les relacions que hi ha entre els pensaments allò que governa llur expressió, sinó el mecanisme de la subordinació. El treball de redacció resulta, així, extraordinàriament simplificat; però l'escrit en pateix enormement: es pot dir, en rigor, que encara és a mig redactar. Cal, doncs, que posem un gran émfasi en la redacció dels nostres escrits, evitant les inversions innecessàries, els pleonasmes inútils, i sobretot les proposicions quilomètriques farrides d'oracions subordinades i de frases de gerundi.

P. FABRA

LA REVISIÓ DEL CONVENI DE LES VUIT HORES

Ginebra, 28. — El Consell d'administració de l'Oficina internacional del Treball ha discutit la proposta anglesa que es refereix a la revisió eventual del conveni relatiu a la jornada de vuit hores.

Els delegats de França, Bèlgica i Polònia s'oposaren a la pretensió de la delegació britànica.

El delegat polonès suggerí que fos ajornada aquesta discussió, a la qual cosa es negà el delegat anglès, i digué que si la seva proposició era refusada, el seu país no admetria responsabilitats sobre el que pogués ocórrer. — Fabra.

Giner i Pijoan

Després del llibre "El meu Don Joan Maragall", Josep Pijoan ens dona el seu parer en la semblança de F. Giner de los Ríos que porta per títol: "Mi Don Francisco Giner". Aquest llibre no és gaire menys saborós que aquell. El llenguatge del llibre sobre Maragall, és notoriament més viu i natural que el llenguatge d'aquest darrer llibre. Però tan en l'un com en l'altre la passió i la cordialitat dominen i encisen. Aquesta passió i cordialitat no hi són, però, abassegadores fins al punt de fer perdre de l'autor el coneixement ni l'equilibri. El retrat que Pijoan fa de F. Giner de los Ríos és admirable de justesa: un retrat en cos i ànima.

A través dels fulls de "Mi Don Francisco Giner" el lector copsa totes les inquietuds que són en bona part les mateixes de F. Giner. Però en la persona de Pijoan aquesta actitud espiritual degenerava sovint en neguit: pel neguit el veïem sempre rosegant-se les ungles sota aquells ulls obsessivament inquisidors. Pijoan era ben bé l'encarnació del Neguit. A Madrid els intel·lectuals l'anomenaven "Pijoban o la Inquietud".

Si és cert que Pijoan s'encomanà les dèries, i el tot apostolíc d'aquelles dèries, de F. Giner, potser també Giner s'encomanà quelcom del neguit d'aquest Pijoan, que sembla haver estat el seu deïxible preferit. La conseqüència fou que la "Institución Libre de Enseñanza", esdevingué sobre tot una Escola d'Inquietud. Aquesta inquietud era reportada particularment a la tragèdia d'Espanya malalta. El mestatge de Giner semblava oscil·lar dintre aquests dos extrems: aquesta malaltia, quina és? Quina és la manera més docta de no trobar-hi remei?

Giner, Pijoan i els altres deïxibles sempre semblen, en efecte, haver divagat terriblement en el diagnòstic, tot i cercant de la més lúcida manera en el pronòstic. Don Francisco Giner de los Ríos i els seus seguidors sovint convertien les més nobles inquietuds, els més elevats desitjos, en matèria ineficient de desesperació. Hom enteneu a través de la lectura del darrer llibre de Pijoan els moments freqüents en què Don Francisco o el mateix Pijoan ensorren les mans crispades en la borra de cabell i s'afoguen en plors la secreta ira que l'enigma insoluble els produïa.

Hom diria que aquella constant situació angiosa era produïda per la desorientació. Hi ha en l'apostolat de Giner i de Pijoan no sé quin lirisme moral més aviat llibre i literari que no pas còpula en la vida. Davant del problema greu d'Espanya Giner i Pijoan perceben, per exemple, la importància cabdal que té el sub-problema català, i aleshores, amb una efusió semblant a la de Don Quixot en el sermó de les aglans, el mestre i el deïxible es partien la feina de resoldre erradament i paradoxalment aquest cabdal sub-problema: Don Francisco es fa l'apòstol de Catalunya en terres de Castella i clama perquè els catalans vagin a catalanitzar Espanya, encara que sigui per força; mentre que Pijoan es farà l'advocat ardent de Castella en terres de Catalunya. Jo no sé si era amb consciència d'una necessària exageració o bé si era sincerament que Pijoan ens catequizava com un esperit sobre la tragèdia terrible de Castella, sobre la dissort grandiosament esgarriosa d'aquelles terres moribundes; sobre la necessitat i l'obligació que teníem els afortunats catalans de socórrer en tots conceptes la germana desvalguda i impotent. — Un dia, Pijoan topà amb el Pautarca. Anàvem tots tres per la Rambla de Catalunya, Pijoan al mig, boi bracejant, tot lluint el més patètic repertori de la commiseració, per tal de decantar la voluntat d'Octavi de Roma a actuar a favor de la infel·lic Castella. Xenis, que, com tots sabem, és tot el contrari de l'esperit pietós, deixà acabar el sermó i per tota resposta replicà: Què vols que et digui? Mai m'he sentit decantar a casar-me amb una vidua. — Volia dir "amb una vidua pobre". Perquè quan trobà una pubilla arreglada bé l'abandonà, a l'hora oportuna, per la vidua rica.

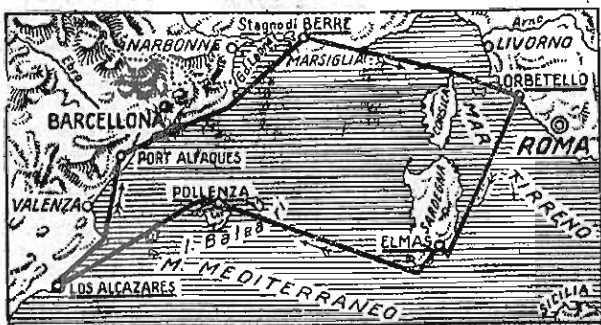
JOAN SACS

En un dels moments més greus de crisi política d'Espanya (Primavera de 1908), Pijoan i la flor i nata dels deïxibles de Giner es reuniren al peu del Guadarrama per tal de veure què calia fer! Era una alta conspiració premeditada. De tots els punts d'Espanya acudiren les personalitats convocades. Bons deïxibles de l'"Abuelo", tots tenien nobilitat lúcida dels extrems del problema, però cap no tenia una solució viable: totes eren desguitarrades — la reunió es dissolgué a la desbandada.

Don Francisco semblava haver tingut noció d'aquesta endèmica desorientació, d'aquesta impotència per a les solucions; i d'això en deia manca de tacte: patim de manca de tacte. Més sovint encara pretenia que eren els deïxibles els qui patien aquell mal. La veritat és que Pijoan era la indiscreció en persona i el mateix ho reconeixia. Per la seva manca de tacte gairebé destruï tant com edificà. Però, al nostre entendre, no era precisament, o únicament, la manca de tacte el que esterilitzava tota la feina dels deïxibles i primordialment la del mateix mestre, qui es creia mestre també en això; sinó que el dissolvent d'aquella escola de la Inquietud era probablement la Inquietud. La Inquietud aleshores era comprensible; tenia un prestigi d'energia renovadora. Però aquella era una inquietud massa poètica, de vegades tocada d'un bri de pedanteria: no tocava de peus a terra ni se sabia elevar prou per a inspeccionar panoràmicament els problemes que tan conscienciosament i noble es plantejava. A la caça de pubilles i de vidues riques, el Pautarca ens sembla ara, si no més moral que l'escola de la Inquietud, almenys més orientat — perfectament orientat des del punt de vista pautarqui —. Diguem, però, que, a desgrat dels seus errors, Pijoan ens apareix cada dia més gran. Jo l'admiro cada dia més. I els seus errors em semblen cada dia més insignificants.

Informacions de «La Publicitat»

El creuer de l'esquadra de 61 hidroavions italians per la Mediterrània occidental

Pels telegrams tramesos pel nostre corresponent a Mallorca, els nostres lectors coneixeran l'arribada a Pollensa de l'esquadra d'hidroavions italians que realitza un creuer per la Mediterrània occidental, acabada per De Pinedo, general de la brigada aèria i comandant de la tercera zona territorial d'Itàlia, i la seva sortida cap a Alcàzars.

La sortida d'aquests hidroavions havia d'ésser per sorpresa d'Orbetello; se suposava, però, que seria la nit del 26. El dia i l'hora exactes es mantingueren, però, tancats només pels caps, els quals es proposaven, entre altres coses, de constatar en quants minuts, amb quin mètode, amb quins resultats pràctics una brigada aèria pot passar en una limitada zona aquàtica, de la tranquil·litat de l'ormeig a la formació de vol.

La concentració es féu a Orbetello, la qual reüní la major flota aèria destinada a realitzar un viatge de prop de tres mil quilòmetres i a una sèrie d'exercicis delicats i complexos de sortida, d'evolucions i de tornada. Per cert, que per arribar a aquesta base els hidroavions de

Sicília concentrats en nombre de 32 a Augusta, sostingueren el vol més llarg en sis hores. El nombre d'hidroavions que havien de respondre a la crida era de 60: n'arribaren, però, 61. Aquest fou admes també a l'excursió.

La brigada es dividí en dos grups, els quals se subdividí en grups més petits i esquadretes. Conjuntament entre pilots i passatgers, hom calcula en 150 el nombre de persones admeses a bord. Com que en aquest creuer visiten diversos indrets de les costes de la Mediterrània oriental, entre ells els ports catalans de Pollença i Alcàzars i el provençal estany de Berre (Marsella), en pocs dies, els navegants porten un bagatge mínim: els oficials l'uni-forme i una valisa lleugeríssima; els passatgers civils porten vestits d'esport i duen l'esmoquing a la maleta. Ningú no porta un bagatge superior als quinze quilos.

Amb aquest creuer es tracta d'atènyer dos objectius: constatar l'eficiència dels aparells i dels motors; conèixer pràcticament la preparació tècnica dels pilots i dels motoristes, el rendiment dels serveis logístics,

COMENTARIS

L'individualisme anàrquic

Ha arribat a la nostra oïda la veu que és possible que la Companyia del Nord construeixi pel seu compte, prescindint del projecte del Metropolità transversal, un túnel des de la seva estació actual, més enllà de l'Arc de Triomf, fins a la Plaça de Catalunya. A més a més del túnel, és clar, hi construiria una estació pròpia.

Naturalment que si la Companyia del Nord arriba a fer això no ho farà per caprici. Sens dubte empenirà aquesta feina pel seu compte exclusiu perquè no ha pogut arribar a un acord amb els senyors que gexen el Transversal.

Les causes d'aquesta possible desavinença ens són desconegudes — i tant de bo siguin una mala interpretació de veus volanderes, més o menys fantasioses. Tant de bo.

Si per desgràcia es confirmaven tindríem sota el paviment de l'agitada plaça un dels testimonis més eloqüents i terribles del nostre individualisme. En poc espai s'hi aplegarien no menys de quatre vies subterrànies no sols distintes sinó deslligades i quatre estacions independents, unides com a contra-cor. Un veritable mostruari. Quatre criteris, quatre solucions electro-mecàniques, quatre uniformes de funcionaris, quatre organitzacions, quatre gerències... en fi, tot el contrari de l'estandard, que en aquesta matèria resultava indicadíssim.

Imaginem, si no, el considerable estalvi de diners, l'enorme avantatge tècnic i l'extraordinària supressió de trasbalsos urbans que hauria representat l'execució conjunta d'una sola gran estació on arribessin totes les vies esmentades. Del projecte en va parlar un enginyer, el senyor Reyes. Ningú no en va fer cas. De moment va semblar una utopia. Pocs anys després ens trobem amb tres estacions subterrànies i tres vies resoltes anàrquicament... Tres i el perill que acabin essent quatre!

I encara si aquesta disbaixa d'iniciatives i de milions trobés una recompensa, es veïés més o menys sostinguda per un negoci gras i sobreabundant... Però els subterranis actuals no demostren pas que sigui així. — C. S.

informatius i meteorològics i les escales.

Són particularment interessants les maniobres de sortida i d'arribada. Les de mar oberta presenten el problema d'afrontar la volubilitat eventual de l'atmosfera i de l'aigua. Les maniobres en espai d'aigua clos obren a la recerca d'una fórmula entre l'exactitud dels moviments i els límits de l'espai.

La durada del creuer només és coneguda pels caps, els quals, en començar una etapa i altra especials exercicis militars, es reserven, durant el creuer, l'ús de la sorpresa.

Aquesta esquadra aèria — la integren, ultra l'hidroavió intrínsec, hidroavions que formen tota esquadra d'hidros "Savoia 59" i una de "Savoia 55", 30 d'aquests aparells són de bombarder i 30 d'exploració.

La dotació la componen prop d'un centenar de caps i oficials i 25 sots-oficials i individus de tropa. Ultra De Pinedo, figuren a l'expedició el general Italo Balbo, sots-secretari de l'Aeronàutica italiana; Armadi, cap d'Estat Major de l'Aviació; el vicealmirall Siriani, cap d'Estat Major de la Marina; Pellegrini, cap de gabinet del ministeri de l'Aeronàutica.

Com a passatgers invitats figuren l'agregat aeri de l'ambaixada britànica senyor Bradley; els agregats aeri i naval de l'ambaixada nord-americana a Roma, senyors O'Donnell i Wood; ultra els agregats d'ambaixada francès i espanyol, els pilots Llorente i Andrade, un operador cinematogràfic i vuit periodistes.

Pel gràfic que acompanya aquesta informació, que reproduïm del periòdic milanès "Corriere della Sera", hom pot seguir el curs d'aquest interessant creuer: D'Orbetello a Elmas (Sardenya), 432 quilòmetres; d'Elmas a Pollença (Balears), 565 quilòmetres; de Pollença a Los Alcàzars (Cartagena), 428 quilòmetres; de Los Alcàzars al port dels Alfacs (Tortosa), 360 quilòmetres; del port dels Alfacs a l'estany de Berre (Marsella), 530 quilòmetres; de l'estany de Berre a Orbetello, 530 quilòmetres. Total, 2.818 quilòmetres.

La Lliga Aeronàutica de Catalunya fou representada pels seus so-

cis senyors Jaume Llopard i Josep Gaspar, en la recepció feta a les Balears a aquesta esquadra aèria italiana. — Fim.

L'ESTADA A POLLENSA DE L'ESQUADRA AERIAL ITALIANA

(Del nostre corresponent a Mallorca.)

Palma de Mallorca, 28. — Amb motiu de la visita dels hidroavions italians a Pollensa, es reüní una gran gentada. Es calculen en més de dos mil automòbils els que anaren allí des de diversos indrets de Mallorca.

El Govern espanyol, amb motiu d'aquesta visita trameté a Pollensa ultra el vaixell "Dédalo", cinc vaixells de l'Aeronàutica Naval de Barcelona, altres tres aparells a bord del "Dédalo" i altres de Mallorca. Al port de Pollensa es reuniren les principals autoritats de Mallorca. Poc abans de les deu del matí començaren a arribar els hidroavions perfectament formats. El públic féu grans elogis de la manera com evolucionaven per damunt del port abans d'amarar. Pot dir-se que a les deu quinze minuts havien arribat gairebé tots els aparells. Només en faltaren tres que arribaren prop de la una, dos que per avaries no havien sortit d'Elmas i un que havia anat a amarrar a Sòller, des d'on aquesta matinada ha anat al port de Pollensa.

Poc abans de les onze del matí desembarcà el general De Pinedo, cap de l'expedició italiana, i saludà les autoritats. A les onze cinquanta minuts arribà l'aparell que conduïa el sots-secretari de l'Aeronàutica, senyor Balbo, el qual, després de saludar les autoritats, fou obsequiat juntament amb els oficials principals de l'expedició amb un bonx.

A la tarda varen celebrar-se balls i concerts a honor dels aviadors. Balbo i els altres generals vingueren a visitar Palma, i tornaren després a Pollensa.

A les sis del matí d'avui l'expedició ha pres vol en direcció a Los Alcàzars.

L'etapa més llarga de tota l'expedició fou la d'ahir Elmas-Pollensa, 565 quilòmetres. Hi ha emprat tres hores i mitja. — Pinya.

Els socialistes francesos

El Congrés de Tolosa

EMILE KAHN

Ha començat a la capital occitana el vint-i-cincè congrés del partit socialista francès. Tot just iniciades les sessions, els delegats han ençetat el tema que probablement motivarà els més importants debats: la tàctica electoral del partit en el passat escrutini. Aquesta qüestió ha estat plantejada pel delegat Emile Kahn, que s'ha oposat a la censura infligida a la Fede-

ració del Sena per no haver retratat determinats candidats sense probabilitat de sortir elegits en el segon escrutini. L'orador ha demostrat que l'actitud dels comunistes a París, féu impossible d'ordenar una "etapa" de candidats socialistes per afavorir-los.

Contra Emile Kahn, el delegat Zyrowski ha sostingut la procedència de la censura infligida a la Federació del Sena per raons de disciplina.

ZYROWSKI

A FRANCFORT HA ESTAT DESCOBERTA UNA FABRICA DE FALSSES PINTURES ANTIGUES (Els diaris)

—I com pot ésser que les imiten tan bé? — És que tot el material que gasten també està falsificat; i ja sabem que les negociacions fan una afirmació...

BARCELONA

LA CULTURA

CURSETS I CONFERENCIES

L'Institut Mèdico-Farmacèutic va celebrar la seva anualitat sessió científica ordinària, en la qual el doctor Jaume Noguera Morer dissenyà sobre el tema "Contribució a l'estudi de la lues traumàtica. Presentació de casos pràctics". El ponent feu un detallat estudi del seu interessant treball i presentà curioses dades sobre la seva comunicació. Intervingué en la discussió el president de l'Institut, doctor Agustí Pedró Pong.

El conferenciant fou molt felicitat per tots els que assistiren a l'acte.

— La vice-presidenta de l'Ateneu Republicà Femení, la distingida conferenciant Na Angela Graupera, sota el patronat de l'esmentat Ateneu, pronuncià una conferència al saló de l'Ateneu Enciclopèdic a les set de la tarda de dijous vinent. Desenvoluparà l'interessant tema "Casos maternals". L'acte serà públic.

L'ENSENYAMENT

EL NOU CATEDRÀTIC D'ANATOMIA DESCRIPTIVA DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE BARCELONA

Com els nostres lectors saben, ha estat designat per a cobrir la vacant produïda per la mort del doctor Manuel Serés, de catedràtic d'Anatomia Descriptiva de la nostra Facultat de Medicina, el jove i eminent catedràtic que estava en situació d'excedència, doctor Gil i Vernet.

El nou catedràtic nasqué a Vandellòs, província de Tarragona, a l'agost de 1893; cursà el Batxillerat a l'Institut de Tarragona, i després passà a estudiar la carrera de Medicina en aquesta Facultat.

Fou alumne intern dels Hospitals Clínic i de la Santa Creu i preparador anatómic de la Facultat de Medicina, i obtingué els graus de Llicenciat i doctor en Medicina i Cirurgia, amb la qualificació d'excel·lent. Després d'acabar la carrera ingressà de metge ajudant de la secció de Cirurgia de l'Hospital de la Santa Creu, i al mateix temps com a metge del departament anatómic d'aquest Hospital, on donà diversos cursos per a metges i estudiants.

En 1919 obtingué per oposició la plaça de professor auxiliar d'Anatomia d'aquesta Facultat de Medicina, i el març de 1926 guanyà, en disputades opcions, la càtedra d'Anatomia descriptiva de la Facultat de Medicina de Salamanca.

La seva intensa tasca científica ve reflectida per una sèrie de publicacions que pel seu valor el col·loquen a l'altura d'una de les més grans autoritats en la matèria.

Entre elles figuren "El sistema nerviós, òrgan vegetatiu, contribució al seu estudi anatómic i embriològic"; "El simpàtic abdominal pelvià en el fetus humà"; "Varietats del cos tiroideu"; "Una anomalia del pol·leng arterial del cervell"; "Nova disposició de l'èsser memorable en Wrisberg"; "Estudi anatómic quirúrgic del cec de l'apèndix i del còlon ascendent"; "L'extirpació d'un boci endocrànic"; "L'anestèsia extradural, nova tècnica"; "Un cas de persistència del tim"; "Un cas de laringectomia total"; "Algunes consideracions sobre anestèsia local"; i "Anatomia i embriologia del nervi vague".

El seu gran coneixement anatómic i la seva predilecció pels estudis de l'especialitat, el portaren al cultiu de la Urologia, i ha demostrat en Congressos i publicacions la seva gran suficiència per aquesta rama de la Medicina.

Entre les seves diverses publicacions sobre la seva especialitat esmentarem: "Arteries polars del ronyó"; "Nota sobre anatomia de l'úter"; i "Modificació del mètode de Leguen en l'anestèsia local per a les prostatectomies".

Ha estat el primer anatómic que ha descrit el gangli mesenteric inferior, la descripció del qual ha estat recollida i estampada en Anatomies estrangeres, com la de Poirier.

La seva recent i darrera publicació sobre l'Ensenyança de l'Anatomia i Embriologia, reflecteix ben clarament que el doctor Gil Vernet, ultra ésser un gran anatómic, és també un gran pedagog.

A les moltes felicitacions que el doctor Gil Vernet ha rebut pel seu nomenament hi unim la nostra.

LA VIDA SOCIAL

LA SOCIETAT ARTÍSTICA CULINÀRIA

La Societat Artística Culinària celebrarà reunió general extraordinària el dia 30 del corrent, a dos quarts d'onze de la nit de primera convocatòria i a les onze de segona, al seu estatge social, Tres Lletres, 3. Per ésser assumpte de gran interès se suplica l'assistència de tots els associats.

La política

EN PRIMO DE RIVERA DIU QUE UN COP CASAT ESTARÀ DOS ANYS RETIRAT

"La Gaceta del Norte", de Bilbao, insereix un telegrama de València, que, entre altres coses, diu: "Dijo el marqués de Sotelo que el general Primo de Rivera le había anunciado que contraerá matrimonio en San Sebastián el día 15 de agosto y que aprovechará el acontecimiento para tomar dos años de descanso, al cabo de los cuales se encargará nuevamente del Poder, no sabiendo todavía quién será la persona que le substituya en la ausencia."

Agregó que está muy satisfecho de la labor de la Asamblea, que vivirá los tres años que le fueron asignados. Pasado este tiempo, se formará otro Gobierno de acuerdo con el criterio del actual, que será presidido, si las circunstancias lo aconsejan, por el marqués de Estella."

— El vicepresidente de la Asamblea, don Juan de Borja, ha sido nombrado presidente de la misma, en sustitución de don Juan de Borja, que ha sido nombrado vicepresidente.

— El vicepresidente de la Asamblea, don Juan de Borja, ha sido nombrado presidente de la misma, en sustitución de don Juan de Borja, que ha sido nombrado vicepresidente.

L'ALLIBERAMENT DE SAMBLANCAT

Dissabte a la tarda fou posat en llibertat, tal com digueram, Angel Samblancat, després d'una pila de dies de presó. Heu-vos aci els detalls que dona "El Diluvio":

"Por fin, a las siete y media de ayer tarde, pudimos abrazar a nuestro compañero de Redacción, que fué puesto telegráficamente en libertad."

Ya a primera hora de la mañana se recibieron cuatro exhortos telegráficos conteniendo otras tantas libertades, exhortos a los que inmediatamente les fué dado cumplimiento.

Sucesivamente fueron llegando los restantes exhortos libertadores, hasta el número de diez, que correspondían a los mandamientos de prisión que se habían dictado contra Samblancat en las causas que, pendientes de aplicación del indulto, tenía en los Juzgados de la Inclusa y del Congreso de Madrid nuestro compañero.

Noticioso nuestro excelente amigo, el joven y prestigioso letrado Abel Vellilla, por telegrama que le había enviado Barriobero, de que la libertad de Samblancat había sido decretada, corrió a la cárcel a dar cumplimiento rápido a la orden judicial.

Con los papeles de Samblancat en regla no encontró su abogado dificultad alguna en la prisión, y media hora antes de anochecer fué puesto en libertad nuestro camarada.

En la puerta de la Modelo esperaban a Samblancat su hermano y algunos amigos, que lo recibieron en los brazos."

Celebrem l'alliberament de Samblancat.

El segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vilafra de la Península ha presentat la dimissió del seu càrrec.

OBITUARI CARLI

El Centre regional de veterans carlins organitzà per a diumenge al matí, a l'església dels Sants Just i Pastor, una missa amb ofertori en sufragi dels veterans traspassats en aquests darrers temps.

CONFERENCIA

En Josep Pujol Font tenia anunciada per a ahir una conferència al local de l'Agrupació Joventut Nova, d'Armentera, sobre el tema "Educació ciutadana". Una representació de l'Ateneu Republicà de Barcelona ha promès d'assistir a l'acte.

LA U. P. A. SABADELL

Demà, dimecres, organitzada per la U. P. de Sabadell, el tinent coronel ajudant del capità general, senyor Albadat Sanfeliu, donarà a la dita ciutat una conferència sobre el tema: "Cooperació ciutadana en l'obra del Govern."

LES SARDANES

Carnet d'audicions per a aquesta nit

Grup Renaixement. — Cobla La Principal Barcelonina.

Les Lletres

"LA SUPREMA VOLUNTAT"

La popular Biblioteca Europa pròximament posarà a la venda un nou volum. És la novel·la de J. Navarro Costabella (Roger) "La Suprema Voluntat".

Hom diu que en aquesta novel·la el seu autor confirma plenament les esperances que va fer concebre amb les seves obres anteriors "El passat, cendra" i "Samuel".

També diuen els que la coneixen, que "La Suprema Voluntat" és una novel·la on l'estudi dels caràcters no ha estat preterit a l'interès de la intriga. Ambdues coses hi són igualades.

Es de remarcar que Navarro Costabella en "La Suprema Voluntat" recull un dels aspectes més interessants i complexos de la nostra vida col·lectiva, camí que ja inicià en "El passat, cendra".

EL GOVERN CIVIL

LA VAGA DE MANRESA SOLUCIONADA

El governador digné ahir al migdia que a totes les fàbriques de teixits importants de Manresa es treballava amb normalitat, aduïa a la del senyor Bertrand i Serra, en la qual hi ha ocupats 1.500 obrers, malgrat ésser el segon dia de Pasqua.

Alegí que algunes petites fàbriques feien festa, d'acord patrons i obrers, i que durant la setmana es recuperaran les hores perdudes ahir.

Les bases acceptades per patrons i obrers per a reprendre el treball contenen els següents punts:

Primer. — Jornada de vuit hores i quart.

Segon. — Treballar tots els dies de festa que no siguin de precepte, deixant de banda el primer de la Festa Major.

Tercer. — De no treballar-se les festes convingudes, es farà la recuperació corresponent.

Quart. — Els salaris seran equivalents als que percebien abans del conflicte.

Cinquè. — Reprendre immediatament el treball a les fàbriques en què això sigui possible, i per tot el dia 28, les que per la seva excessiva complicació en el funcionament no ho puguin verificar el dia 23.

Sisè. — A cada fàbrica s'obrirà un llibre d'acord, en el qual signaran el present conveni patrons i representants d'obrers, que sancionará l'Alcalde.

ELS DETINGUTS AMB MOTIU DE LA VAGA ALLIBERATS

Dijous al vespre, un cop acabades les negociacions per acabar el conflicte, l'alcalde ordenà l'alliberament de tots els detinguts aquests dies. La notícia d'aquesta disposició fou molt ben rebuda per tothom. A les vuit tots els detinguts sortiren de la presó.

Els alliberats són:

Joaquima Serra Augé, Anna Oller Marrugat, Dolores Pla Senyal, Dolores Besomte Pong, Manuela Santacruz Closa, Victòria Pont Franc, Angela Ferrer Puig, Palmira Platis Pla, Josep Cortés Casanova, Rosa Lledó Musella, Joan Ila Barnil, i Gabriel Vescomte Pla.

MULTES

El governador ha posat les següents multes:

De 200 pessetes, a Valenti Terrés, Fontrodona, 5, principal, per estatge clandestina i impedir l'acció dels agents de l'autoritat.

De 50 pessetes, a Maria Gargallo, De 25 pessetes, a Maria Cases, De 25 pessetes, a Maria Cases, Arc de Sant Pau, 1, per escàndol.

HA TORNAT EL GENERAL BARRERA

Acabades les sessions de l'Assemblea del mes de maig, ha tornat a Barcelona el capità general senyor Barrera Luyando.

El senyor Valls Taverner a l'Ateneu de Girona

L'antic dret gironí

Divendres el senyor Valls i Taverner va donar la seva anunciada conferència a l'Ateneu de Girona, davant un selecte auditori. Dissertà sobre "L'antic dret gironí".

El conferenciant fou presentat pel president, senyor Carles Rahola, amb aquests mots, que foren aplaudits:

"No hem oblidat les altes i nobles paraules d'afecte i admiració a la nostra ciutat, que el senyor Valls Taverner va escriure no fa gaire temps. Proposà aleshores el nostre estimat amic de venir a Girona, en una creuada intel·lectual, escriptors, artistes, historiadors, juristes, a glossar-ne les excel·lències. Aquesta bella iniciativa trobà de seguida cordial ressò, i foren molts els qui varen oferir-se per a venir a parlar de les coses nostres a l'Ateneu. Vulgui el senyor Valls i Taverner reiterar a tots ells el nostre agraïment més pregon."

Dir que el senyor Valls Taverner és un dels nostres primers investigadors, és una cosa ben sabuda. Les seves recerques pels nostres Arxius, sobre tot el de la Corona d'Aragó, sobre el nostre antic dret, li han donat merescut renom. Inoblidables són també les seves lliçons universitàries. Interessants els seus llibres i els seus treballs de revista, tan mestres pel la documentació com pel sentit crític i la claredat.

No cal dir, doncs, com ens plau ens honora que un home dels seus mèrits i de la seva autoritat hagi volgut venir a dissertar a l'Ateneu sobre un tema tan interessant per a Girona com ho és el seu antic dret.

Tots sabem que la nostra ciutat té un lloc ben remarcable en la història del dret. Tots sabem la importància de les nostres Consuetuds medievals, començades a publicar fa poc per la Facultat de Dret de Barcelona, tal com les havia preparades l'illustre historiador senyor Hinojosa. Tots coneixem la valua dels nostres homes d'leis, entre els quals sols cal esmentar Tomás Mieres, que va recopilar i comentar amb sòlida doctrina jurídica aquelles Consuetuds famoses.

El tema de la conferència del se-

nyor Valls i Taverner no interessa pas solament, com algú podrà suposar, els historiadors del Dret, car sense dubte, a través dels segles, algunes de les Consuetuds a les quals ell haurà de referir-se, poden ser trobades encara ben vives en la consciència jurídica d'aquestes comarques.

Benvingut sigui el senyor Valls i Taverner a l'Ateneu! Nosaltres l'hi rebem amb veritable joia, amb íntima satisfacció. I sabem com ell estima i admira Girona, insofertes voldriem que, en la nostra salutació i en la nostra abraçada, pogués vibrar-hi, en aquest moment, l'ànima immortal de la ciutat!...

Tot seguit va fer ús de la paraula el senyor Valls i Taverner, el qual dedicà mots d'elogi a l'Ateneu, per la tasca cultural que ve fent, i de gratitud al president i a la Junta, per l'acolliment que li havien fet. Va afegir que sentia gran afecte a Girona, entre altres motius d'ordre personal, per haver comptat entre els seus ascendents col·laterals el doctor Valls, que fou bisbe d'aquesta diòcesi.

Indicà el conferenciant que no entraria a examinar el fons o contingut bàsic del dret gironí medieval, car so's es proposava exposar l'estudi històric de les seves fonts i presentar l'apariació i combinació successives dels textos legals i consuetudinaris on aquell està consignat.

Es referí als treballs relatius al dret gironí, portats a cap per Vinyes, Chia, Torredella, Hinojosa i Corbella; i esmentà especialment l'edició del text català dels Usatges de Girona, que havia preparat el senyor Hinojosa i que ha publicat recentment la Universitat de Barcelona, gràcies al professor Gal Sánchez.

Entrà a historiar els orígens del comtat de Girona i el seu enllaç amb els de Barcelona i Ausona, que constituïren plegats el nucli central de la Marca Hispànica. En la promulgació dels Usatges de Barcelona hi figurà el vescomte gironí Pong; aquestes lleis feudals tingueren aplicació, doncs, ja de bon antuvi, en aquest comtat. Interessants són així mateix algunes disposicions del Concili celebrat a Girona el 1088, sota la presidència del cardenal Hug el Blanc. Cal tenir en compte també, per aquella època, com a normes jurídiques vigents en el comtat gironí, les constitucions de pau i treva.

En la segona meitat del segle XII una gran transformació havia arribat a operar-se quant a la condició jurídica dels habitants de Girona: el primer rei de la dinastia de Barcelona, Alfons I, els enfranchi dels mals usos. Poc després, el 1206, Pere I atorgà un privilegi remarcable, que tendia a garantir als gironins la tranquil·litat i l'ordre, sovint alterats, en aquell temps, per delictes i atemptats diversos; document curiós per a l'estudi de l'activitat legislativa de Pere el Gòtic i de la seva orientació.

Esmentà després el senyor Valls i Taverner alguns privilegis de Jaume I, particularment el que concedí al bisbat de Girona i als seus homes l'any 1264.

Tenim, doncs, tres entitats socials diferents a distingir en l'estudi del dret gironí medieval: el bisbat, la circumscriptió de l'antic comtat, després vegueria, dintre la qual hi havia jurisdiccions reials o senyorials diverses, i la ciutat. El dret referent a cada una d'elles es trobarà després barrejat en les compilacions jurídiques locals.

El privilegi més important concedit a la ciutat de Girona fou el de Pere el Gran, l'any 1284. En ell hi ha el fonament de la seva organització municipal; un altre capítol del mateix privilegi fa extensius al gironins els usos i consuetuds de què gaudia la ciutat de Barcelona. Pocs dies abans havien estat confirmats aquests oficialment pel mateix monarca. Era el greu moment de perill per a la seva sobirania; s'estava en vetlles de la gran invasió francesa de Felip d'Artois, que venia a ocupar el nostre territori perquè hi regnés el seu germà Carles de Valois. El rei Pere, per tal d'assegurar-se bé la fidelitat dels seus súbdits, era llavors especialment magnànim en concessions. La ferma lleialtat de Girona fou causa d'altres concessions d'Alfons II. Fins aquí els privilegis reials més antics.

En la segona meitat del segle XIII fou redactat per un jurista anònim un nudi d'Usatges de Girona que havien estat fixats ja i validats per la Jurisdicció de la cort judicial respectiva. Es pot dividir en dues parts: la primera tracta dels drets o serveis que, al bisbat gironí, prenién en els masos les esglésies parroquials; la segona es refereix essencialment a la condició jurídica de les persones sotmeses a servitud.

Un segon grup d'elements consuetudinaris degué ésser consignat per escrit a les darreries del segle XIII. Per les matèries, pot distribuir-se el seu contingut en una triple divisió: consuetuds urbanes, consuetuds feudals i estils de la cort judicial.

Altres sèries d'articles consuetudinaris anaren agregant-se, a començaments del segle XIV, als nuls anteriors; i per aquell mateix temps, per altra part, el rei Jaume II reiterava als gironins, l'any 1315, el privilegi que anteriorment els havia concedit Jaume el Conqueridor, atorgant-los la franquesa de leuda, peatge i altres exaccions, de les quals quedaven lliures per tots els territoris de la monarquia catalano-aragonesa; privilegi que va ésser també més tard confirmat expressament pel rei Pere el Cerimoniós i per altres monarques.

Dos juristes de mitjans del segle

XIV, jutges tots dos de Girona, Arnau de Vivarés i Pere Serra, redactaren també articulats de consuetuds i pràctiques jurídiques locals.

Amb aquest conjunt de materials va formar-se en la segona meitat del segle XIV, bo i agregant-hi també altres elements (notes i glosses jurídiques, articles de les *Commemoracions* de Pere Albert, etc.), una compilació que anà rebent encara successives ampliacions (amb l'addició de 21 articles de *Recognoverunt* procedes de Barcelona i de resums d'algunes decisions judicials de Girona).

Quan, dintre la primera meitat del segle XV, el gran juriscònsult Tomàs Mieres es va proposar de formar una compilació sistemàtica del dret gironí consuetudinari, va ordenar i classificar segons un mètode el conjunt variat de materials que havien anat constituint per agregació successiva la compilació cronològica llavors en ús, va suprimir els elements ja desuets i va introduir-hi d'altres de més recents o de caràcter general, o indicacions i comentaris que la seva abundosa cultura jurídica hi abocà per a major precisió en determinats punts. Aquesta compilació sistemàtica va tenir una doble redacció.

Passà a Ustallar analíticament el senyor Valls i Taverner les fonts que han pogut ésser determinades de diversos capítols de la compilació d'en Mieres, i acabà fent remarcar el gran interès que ofereix el dret gironí dintre la història jurídica medieval.

El disertant fou molt aplaudit i felicitat.

ELS TRININYS

DE LA MORT D'UN MERITORI EN UN TALLER DE FILMS

Des de la presó va passar al Refractori de l'asil Duran el meritori de la Metró Goldwyn Corporation, Vicens Ortega, que a les oficines de la sudista societat matà el seu company Josep Miñano.

Ha quedat a la disposició del Tribunal de Nens.

EL JUTJAT DE LA COCAINA

Ingressà a la presó Magdalena Casals, sota l'acusació de dedicar-se al tràfic de cocaïna.

En el moment de la detenció la Magda presentava símptomes d'intoxicació per haver ingerit una dosi de l'esmentat tòxic.

PER ESTAFÀ

S'hi donat compte al jutjat de Ahir hom donà compte al jutjat de guarda de l'estafada d'unes arcaades de platí i brillants, valorades en 2.120 pessetes, a Antoni Bordes i Vidal. Porta de l'Angel, número 15.

Sembla que l'autor de l'estafa, anomenat Ferran Massó, havia llurad un xec de la dita quantitat contra un Banc en el qual no hi tenia cabals.

PER ROBATORI

Gustav Schenker, propietari d'un establiment del carrer de Ferran, ha denunciat que trobant-se absent de la botiga li han pres rellotges que valora en 9.000 pessetes.

DETENCIONS

Darrerament han estat detinguts els següents lladretons, sorpresos quan intentaven realitzar el robatori.

Jaume Tabora, acusat d'haver-se apoderat d'una bicicleta.

Manuel de los Rios, per robar una cartera a un passatger en un tramvia.

Josep Aceda, per endur-se una caixa de llibres.

Marian Molino, per apoderar-se d'una caixa al carrer del Rec Comtal.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Incident. Indústries contra Banc Asturià.

Major quantia. Josep Simó contra Evarist Fabregues.

Sala segona. — Incident. Juli Sagera contra Francesc Lleó.

Incident. Elies Canals contra Josep Velasco.

Audiència Provincial

Secció primera. — Tres orals, per escàndol, amenaces i furt, contra Antoni Lledó, Adrià Verdejo i Eusebi Prieto.

Secció segona. — Dos orals, per furt i lesions, contra Josep Abrany i Alfons Puig.

Secció tercera. — Dos orals, per furt i tinença d'èines per al robatori, contra Enric Ibáñez i Antoni Reyes.

Secció quarta. — Dos orals, per estafa i menaces, contra Josefa Almerich i Edesí Maynou.

L'estada a Barcelona de "Le Réveil Narbonnais"

Ahí al matí la fanfarrina "Le Réveil Narbonnais" executà unes composicions davant la Casa Consistorial com a col·lació a la ciutat.

En el Saló de Cent el tinent d'alcalde substituit, doctor Antoni Jover, els acompanyà amb frases d'afecte i alta consideració.

El regidor de Narbona, senyor Lombard, replicà amb eloqüents frases agraint els obsequis i atencions que ell i els seus companys han rebut durant llur agradable estada a Barcelona. Els músics, que foren obsequiats amb havanes per l'Ajuntament, varen emprendre el viatge de tornada a Narbona ahir, a la tarda.

L'aviador anglès Allan Cobham, a Barcelona

VA AMARAR AHIR A LA TARDA I PENSA CONTINUAR EL VIATGE AQUEST MATÍ: EL QUE DIU EL FAMOS PILOT DEL "SINGAPORE"

Des d'ahir a la tarda la nostra ciutat compta amb un hoste distingidíssim, el famós aviador anglès Allan Cobham, una de les figures de més relleu en l'aviació mundial, que va arribar ahir a quarts de cinc a bord del seu hidroavió, el "Singapore", procedent de Gibraltar.

La figura d'Allan Cobham és ben coneguda per tots els qui segueixen les proeses aviatòries. Cobham, qui amb el seu magnífic raid Londres-Austràlia-Londres va causar l'admiraació de tots els tècnics i profans per la regularitat amb què va efectuar-lo, féu que des de llavors hom el designi pel "taxi aeri", precisament com un elogi a la seva precisió.

Fa precisament uns sis mesos va sortir de Londres amb direcció al Cap; en el seu vol ha efectuat un estudi dels rius i costa de la part occidental del continent africà. Ara efectua el viatge de tornada cap a Anglaterra, on arribarà d'aquí tres o quatre dies.

Allan Cobham tripula un "Short Rolls Royce Flying Boat"; l'aparell pesa aproximadament deu tones i porta dos motors d'un força total de 15.000 cavalls. Va acompanyat del seu mecànic, i l'actual viatge a través de l'Àfrica l'ha fet en companyia de la seva muller, De Les Palmes a Anglaterra, porta a més a més dos amics com a passatgers.

A esperar el "Singapore", que amara al costat del creuer "Rio de la Plata", hi havia poca gent, perquè no s'havia anunciat l'hora de l'arribada.

Foren rebuts per l'oficialitat de l'Aeronàutica Naval, que els obsequiaren amb un bonx.

A esperar els tripulants del "Singapore" també hi eren el cònsol britànic i algunes persones de la colònia anglesa.

L'aviador va declarar que des de Gibraltar havia tingut un viatge excel·lent, llevat del pas pel cap de Sant Antoni, que trobaren un fort temporal de vent.

Cobham emprendre la tornada avui a les onze cap a Bordes, on arribarà a la tarda, i dimecres

PENINSULA

El cap del Govern ha declarat que tot el que es digui sobre modificacions polítiques abans del 13 de setembre és prematur, i que en aquesta data seran dirigides al país declaracions concretes sobre els punts de vista del Govern en relació a la vida pública

Ha estat facilitada una interessant nota oficiosa relacionada amb una denúncia que acusa la Companyia minera de Riotinto de defraudació en els drets d'exportació

DECLARACIONS DEL GENERAL PRIMO DE RIVERA

Madrid, 28.—El president del Consell, que sortí ahir de Salamanca a les vuit de la nit, en automòbil, arribà a Madrid a les quatre d'una.

Es detingué a Peñaranda i a Avila, on l'esperaven les autòmobil.

A la matinada del següent dia, el general va fer les següents declaracions al "Noticiero de Lunes":

Porto magnífiques impressions dels actes celebrats a Salamanca i de la rebuda que han fet a S. M. i a S. A. la infantina Beatriz en aquesta capital i a Ciudad Rodrigo, car això és una exposició senyal de l'entusiasme popular, que totes les classes oficials, amb veritable espontaneïtat, han aclamat els membres de la real família.

A més, vull fer constar els elogis que al rei ha meregut l'estat dels Cossos militars en guarnició d'aquestes localitats, abans esmentades, tal com ell ho manifestà als caps i oficials de les tres unitats que revisà, i també als sots-oficials i sergents, als quals el rei dirigí la paraula en acabar la revista militar, elogiant llur eficàcia col·laboració als comandaments superiors i llur brillant i abnegat esperit.

No tenim cap nota oficiosa de la nostra estada a Salamanca.

Contesta: —En sortir he lliurat al governador civil una nota breu destinada a la premsa d'aquella capital, referent-me als aspectes de més relleu que la visita m'ha ofert.

—Que tal la collita allí?

—L'estat de la collita no és completament satisfactori. Però per de prompte pot assegurar-se que l'abundància d'aigua no ha estat tan perjudicial com a Andalusia.

—Porteu algun programa per a Madrid?

—No, demà, dilluns, després de despatxar amb el Rei, aniré al ministeri d'Estat com de costum, i el dimarts tindrà el Consell de ministres.

—Ens podreu dir què opineu d'aquesta espècie de controvèrsia entaulada entre alguns periòdics?

—Ara precisament, estava revisant la premsa d'aquests dies i m'he posat a correu d'aquesta controvèrsia. Veig periòdics de diversos matissos que del rumb que la política hagi de prendre i respecte a això, tot el que es digui abans del 13 de setembre sembla prematur, ja que és aquesta la data per a dirigir-se al país en declaracions concretes, respecte als punts de vista que el Govern mantingui en relació a la millor marxa de la vida pública. De tota manera, el Govern coincideix sobre aquest assumpte i concorre serenament i moderadament,

i al seu criteri suficient perquè l'opinió pública es vagi formant.

—I sobre aquest assumpte de Pontevedra i Vigo, ens podreu dir quelcom?

—Això que a Vigo es va a crear una nova capital, és completament inexacte. Aquest Govern no ha d'alterar la divisió provincial perquè el fet a Canàries és cosa que no pot servir de precedent.

—Veniu molt fatigat del viatge?

—Gens ni mica. Ara són les dues de la matinada i penso estar treballant fins a les quatre.

UNA NOTA OFICIOSA AMB MOTIU DEL VIATGE REIAL A SALAMANCA

Madrid, 28.—A Salamanca ha estat facilitada a la premsa la següent nota oficiosa, que deixà redactada el general Primo de Rivera:

"Aunque el rey i la infantina han mostrado bien claramente la satisfacción que han experimentado en su visita a Ciudad Rodrigo y Salamanca, al Gobierno cumple consignar su gratitud en nombre de las reales personas y del propio, primeramente a los vecindarios que de modo tan espontáneo y caluroso han expresado su adhesión al régimen y luego a las autoridades que tomaron parte en el solemne acto realizado.

La vida municipal, provincial y ciudadana en sus dos grandes manifestaciones, Sometén y Unión Patriótica, llenan por fortaleza y constituyen el centro de la constitución del Estado y su estructuración personal en provincias manteniendo una coordinación y cordialidad entre todas ellas y el régimen que permite augurar aún mayores bienes, pero sin hacer caer al Gobierno en vanas ofuscaciones que le hagan creer que todo marcha perfectamente en el país, ni tampoco en el afán de conseguir que así sea, ni pensar que ha de lograrlo, pues la Humanidad perdería su condición de tal si desapareciera.

Las dificultades y amarguras de la vida; pero si es posible generalizar, el Gobierno tiende a mejorar las condiciones en que se desenvuelve España, y para ello la aportación ciudadana más desinteresada, sin cuyo carácter poco valen, y que tal título pueden ostentarlo también los funcionarios, a los que el Gobierno se limita a sostener y se exceden en el cumplimiento de su deber.

Salamanca puede mostrarse gloriosa de su tradición y del presente, y si la Universidad, con motivo de la visita regia, se vivifica en el sentido de sus

fines culturales para alcanzar el puesto que lo corresponde, y si las juventudes que desfilan por las aulas salmantinas salen de ellas con fe y patriotismo, habrá devuelto con creces al Estado los esfuerzos que para sostenerla realiza."

UNA DENUNCIA CONTRA LA COMPANIA DE RIOTINTO

Una nota oficiosa facilitada aquesta tarda a última hora, diu:

"Fa una setmana es presentà davant la Direcció general de Duanes per escrit, amb profusa documentació i en forma legal, una denúncia contra la Companyia de Riotinto, a la qual s'impugna l'importància i el pagament dels drets d'exportació corresponents a les pirites de coure que embarcà els anys 1922 i 1923.

La denúncia es fonament en suposats errors en els anàlisis que la pròpia companyia de Riotinto practicava per a fixar la llei de les pirites exportades, funció en la qual està graduada la tarifa vigent dels drets d'exportació.

Sense que la Direcció general de Duanes hagi practicat encara cap gestió oficial, ja que entengué que abans convenia cotejar i contrastar les dades al·ludides en la denúncia, el Consell d'Administració de la Companyia feu públics una carta i una nota a la Premsa anglesa, sincerant-se en primer terme de la seva no participació en els fets que se li imputen, que en efecte són anteriors al seu comandament i establint a més certes relacions molt confoses entre els drets d'exportació i el Reial decret de 15 de novembre de 1923 que regula la quantia i distribució dels anomenats drets obvençionals de Duanes.

En la nota es dona a entendre que aquesta disposició del Govern espanyol admet com a legals les dades de particulars als funcionaris de Duanes, i això és inexacte, perquè el decret de 23 de desembre de 1916 dictà normes encaminades a ordenar el pagament de les quantitats legítimament exigibles per serveis especials o extraordinaris practicats a benefici del públic, i el Reial decret de 1923 assenyalà ben clarament l'abast de tals obvençions, que tenen caràcter de recompensa per treballs excepcionals i no poden dispensar, als que la satisfacció, de certs deures de recitit i exactitud en les declaracions, deutes i anàlisis que els lleis imposen als comerciants importadors i exportadors.

L'Administració espanyola, dipositant plena confiança en la Companyia de Riotinto, donà sempre com a bons els anàlisis de minerals exportats que aquesta presentava; i no dubta que si hi hagués errors, un cop siguin comprovats, els rec-

tic, i que àdhuc, de vegades, s'oblidi d'Oscar Wilde, per pensar en Muñoz Seca.

L'obra ha tingut, en la companyia de Marguerida Xirgu, una presentació admirable. Tanmateix no acabem d'explicar-nos per què Marguerida Xirgu ha triat, pel seu debut, una obra com aquesta, que tan poca ocasió de llum ha pogut donar-li. Potser per modestia personal, ha volgut esfumar una mica la seva personalitat, per tenir ocasió de presentar la seva companyia, que forma un bon conjunt. El mateix que l'esmentada Marguerida Xirgu, cap dels actors té, però, un paper per lluir-se. Aquests, realment, són escassos, no en aquesta, sinó en totes les obres del mateix autor. Benavente atén més a fer parlar bé els seus personatges que a afondir en llurs ànimes o a accentuar els seus trets caricatrescos.

Esmentem, tanmateix, de la interpretació de "¡No quiero, no quiero!" que Pasquala Mesa digué els llargs paràgrafs dels seus discursos amb una netedat impecable i féu una marquesa molt senyora, amb molta dignitat i una noblesa una mica encorçada. Adela Carbonell salvà amb molta desimboltura el seu paper de noi mal educat; Alfons Muñoz té una dicció molt pura, molt avinent per acaronar les frases eufòniques i rítmiques dels apòlegs i de les metàfores benaventines; Fresno, malgrat la migradesa del seu paper, es presentà com un gran actor còmic, i no cal dir que en els moments propis, per desgràcia molt pocs, Marguerida Xirgu donà tota l'omotivitat escient al seu paper.

COMIC. — "La mala uva", comèdia en tres actes, de P. Muñoz Seca

"La mala uva" és una nova comèdia d'embolics i disbarats. Ens trobem en una finca d'Andalusia. El propietari, home que està sempre de "mala uva", estàja alhora des matrimoni. Un dels seus morts de gana, després, que se li ha ficat a casa, amb l'excusa de comprar-li la finca. L'altre és un inspector d'Hisenda, que se li presenta d'incògnit, acompanyat de la seva muller, per a comprovar certes ocultacions de riquesa. Una falsa informació fa que el propietari es

tificarà de bon grat la mateixa entitat, el representant de la qual a Madrid manifesta la millor disposició en aquest sentit. En tot cas, doncs, l'expedient es requirirà a una revisió administrativa d'adequacions inexactes, per error, que no es pogué atribuir a immoralitat de l'Administració, ja que aquesta, seguint una norma inveterada, s'havia limitat a liquidar, sobre la base dels certificats d'anàlisi que exhibia la Companyia exportadora, els drets corresponents."

ELS ADVOCATS MADRILENYNS NO VOLEN ESSER FUNCIONARIS PUBLICS

Madrid, 28.—A les deu del matí s'ha celebrat junta general al Col·legi d'Advocats, presidida pel degà, senyor La Cierva.

S'ha llegit la Real ordre del Ministeri de Gràcia i Justícia en la qual es comunica la proposta del Col·legi de Sevilla respecte a sol·licitar per als advocats el caràcter de funcionaris públics.

Oberta discussió sobre la proposta, feren ús de la paraula els senyors Pinós, Cabrera, Guerra del Río, Galarza i Salazar Alonso.

El criteri fou unànime contra la proposta i s'acceptà per unanimitat la que féu el senyor Pinós, que era la de no haver lloc a deliberar.

A continuació es posà a discussió una proposició del senyor Teisera, que el degà considerà com esmena a l'anterior i que es referia a sol·licitar el caràcter d'autoritat per als advocats quan actuaven davant dels tribunals.

També fou combatuda i retirada per un dels seus signants, i prevaqué el criteri que per les circumstàncies especials que concorren en el moment actual, el Col·legi podria estudiar reformes, però no sol·licitar-les.

LA UNANIMITAT RESSALTÀ EN TOT MOMENT, I EN FOU PROVA ELS ACORDS I ELS APLAUDIMENTS TRIBUTATS A LES PERSONES QUE INTERVENGUEREN EN EL DEBAT.

EL CONVENI COMERCIAL AMB SUECIA

Madrid, 28.—En el dia d'avui s'ha signat pel president del Consell i el ministre d'Estat i per l'enviat extraordinari i ministre plenipotenciari de Suècia en aquesta ciutat, la revisió del conveni de comerç signat entre Espanya i Suècia el 4 de maig de 1923, que entrà en vigor el dia primer de setembre vinent.

El principi que inspira l'esmentada revisió és el de la concessió recíproca del tracte de la nació més afavorida per als productes d'origen i procedència d'ambdós països. I s'estipula encara que Espanya tindrà el dret de denunciar el conveni perquè cessi en els seus efectes un mes després de la denúncia, si Suècia, apugés els actuals drets dels productes per als quals cometi reduccions i consolidacions en l'esmentat conveni de comerç de 4 de maig de 1923.

A l'acte de la signatura hi concorregueren el secretari general del ministeri d'Estat, el cap de la Secció de Comerç, el cap de la Cancelleria i el cap del Gabinet diplomàtic.

ELS LLIBRES DE TEXT DEL BATXILLERAT

Una Real Ordre d'Instrucció pública anuncia un concurs per a

ESTRANGER

A la Dalmàcia s'han produït incidents de caràcter anti-italià que s'han estès per tot Iugoslàvia i que han tingut les conseqüents rèpliques contra els consolsats iugoslau d'Itàlia

No es tenen notícies del dirigible, "Italia". Un hidroavió noruec i el "Città di Milano" han sortit a explorar les regions polars a la recerca de l'expedició Nobile

ELS CONVENIS DE NETTUNO

Signats l'any 1925, Iugoslàvia no ha ratificat encara els acords fets a Nettuno. Aquests acords fan referència a una sèrie de qüestions sobre les quals és necessari que dos bons veïns arribin a una intel·ligència, i entre ells hi ha el relatiu al tracte en el port de Fiume, un sobre escoles, un sobre la mà d'obra i un altre reconeixent l'actual frontera italo-iugoslava.

En general, aquests acords no han satisfet l'opinió iugoslava. Pel juliol farà tres anys que foren signats i encara cap govern iugoslau s'ha atrevit a sotmetre'ls a la Cambra.

Però ara era necessari fer un pensament. El Govern de Belgrad està negociant un emprèstit a Londres i és evident que si Iugoslàvia té resoltes les seves principals dificultats exteriors, ha d'esser-li més fàcil col·locar l'emprèstit a Londres. Hi havia encara una altra qüestió que aconsellava la urgència de la ratificació dels convenis de Nettuno: cal renovar el conveni de bona amistat amb Itàlia per a l'any 1924, i per això el Govern de Belgrad tenia interès a la ratificació dels convenis de Nettuno.

La protesta popular iugoslava ha estat violenta: els consolsats italians a Sebenico i Laibach han estat assaltats, i en aquesta darrera ciutat s'intentà cremar la bandera italiana. Sembla també que per part dels italians ha estat atacat un consolat iugoslau.

Les circumstàncies, doncs, no semblen voler afavorir ni la renovació del Tractat d'amistat de 1924, ni la ratificació dels convenis de Nettuno de 1925. Les relacions entre Itàlia i Iugoslàvia, ja prou delicades entre Estat i Estat, són dolentes entre els pobles de la frontera. Itàlia pretén italianitzar la minoria eslovena que té dintre la seva frontera. I és que Itàlia està

contractant la impressió, enquadernació, distribució i venda de tots els llibres de text oficials per als alumnes dels Instituts Nacionals de segona ensenyança.

EL PREMI ECHEGARAY DE 1928

Madrid, 29.—A l'Acadèmia de Ciències s'ha celebrat aquesta tarda, a dos quarts de set, l'acte de lliurar a l'Acadèmia de número senyor Ignasi Bolívar la medalla d'or corresponent al premi Echeagaray d'aquest any.

Ha presidit el director de la docta Corporació, senyor Torres Quevedo, que tenia a la seva dreta els senyors Rodríguez Mourelo i rector de la Universitat senyor Bermejo, i a la seva esquerra els acadèmics senyors Vegas i Castellarnau i el secretari senyor Madariaga.

El secretari ha llegit les bases del concurs en el qual Bolívar ha obtingut la precitada distinció.

L'acadèmic senyor García Mercet

convençuda que més enllà de la seva frontera amb Iugoslàvia comença una nacionalitat formada per tribus bàrbars. Aquesta opinió es troba sovint llegit diaris italians. Però els eslovens de Iugoslàvia, ofesos pel tracte que donen els italians als eslovens d'Itàlia, han protestat contra la ratificació dels convenis de Nettuno que comporten també una ratificació de frontera. Els eslovens no envegen la història ni l'idioma d'Itàlia.

Les agències italianes anuncien que probablement aquesta setmana, Mussolini pronunciarà un discurs sobre la seva política exterior. Aquest discurs ve amb una gran oportunitat, després de les manifestacions de l'Argentina, d'Innsbruck i de Iugoslàvia. Ve aquest discurs en el moment just en què Itàlia acaba de decidir encunyar unes monedes d'argent, de vint llires, en les quals podrà llegir-se la següent inscripció: val més viure un dia com un lleó que cent anys com un xai". Segurament que tothom reconeixerà que les pretensions del lleó no són exagerades.

MANUEL BRUNET

ELS INCIDENTS ITALO-IUGOSLAUS

MANIFESTACIONS ANTI-ITALIANES A LA DALMACIA

Viena, 28.—A pesar de la reserva que sobre l'ocorregut mantenen els centres oficials iugoslau, se sap que a diverses ciutats de Dalmàcia hi ha hagut violentes manifestacions de caràcter anti-italià.

A Sebenico, el Consolat italià ha estat assaltat per un gran nombre de manifestants. Les tropes s'han vist obligades a sortir de llurs casernes per fer desallotjar el local, tota la vegada que les forces de po-

ha llegit un discurs d'elogi per la tasca del senyor Bolívar.

Tot seguit el president hi ha fet lliurament de la medalla d'or i el senyor Bolívar ha pronunciat unes quantes frases per tal de donar les gràcies.

EL VOL DEL "JESUS DEL GRAN PODER"

Shan rebut notícies de Sevilla dient que aquesta tarda es disposen emprendre el vol, a bord del "Jesus del Gran Poder", els capitans Giménez i Iglesias.

LA CURSA NOVA YORK-SANTANDER

Santander, 29.—Shan inscrit cinc nous yachts per a les regates Nova York-Santander.

Hon sap que el president del yacht "Club Náutico", de Nova York, obsequiarà amb un banquet el dia 10 de juny i abans de la sortida, l'ambaixador espanyol i els propietaris dels yachts.

L'acadèmic senyor García Mercet

EMOCIO A ROMA

Roma, 28.—Han causat viva emoció les notícies de les manifestacions italianofòbes ocorregudes a diverses localitats de Iugoslàvia, on la bandera italiana ha estat ultratjada per la multitud.

El ministre d'Afers estrangers ha sol·licitat immediatament del seu representant a Belgrad una extensa informació del succeït, per a exigir les reparacions a què l'ofensa dona dret. Ho ha fet Fabra.

ATAAC FEIXISTA AL CONSO-LAT IUGOSLAU DE ZARA

Belgrad, 28.—Comunicuen als diaris que ahir uns feixistes italians atacaren el Consolat de Iugoslàvia a Zara (?), maltractant els iugoslau que eren a dins.

MANIFESTACIONS CONTRA LA LEGACIO IUGOSLAU DE ROMA

Roma, 28.—Uns 1.500 estudiants han celebrat una manifestació davant del Palau Borghese, on es troba instal·lada la legació iugoslava, però no han pogut centrar al local, per impedir-ho un fort destacament de tropes que hi havia allí en previsió de qualsevol esdeveniment.

La manifestació ha estat dissolta sense que s'hagi produït cap incident greu. Fabra.

MES MANIFESTACIONS A VENEÇIA

Roma, 28.—Dien de Venècia que durant una manifestació de protesta contra els successos de Spalato i Sebenico hi ha hagut algunes topades entre grups de manifestants i les forces armades que, d'acord amb les instruccions rebudes, impedi que la manifestació arribés a adquirir caràcters més greus. — Fabra.

I A DUBROVNIC I A ZAGREB

Belgrad, 28.—En saber-se els esdeveniments ocorreguts a Zara, s'han produït noves manifestacions anti-italianes a Dubrovnic i Zagreb.

A la primera de les dites poblacions els manifestants han tingut una topada amb forces de la policia; que els ha impedit l'entrada al carrer on hi ha instal·lat el Consolat i l'Escola italians.

La policia va tenir que disparar diverses vegades contra els manifestants. Han resultat diversos ferits i s'han practicat diverses detencions.

L'acadèmic senyor García Mercet

Fulletó de LA PUBLICITAT

Dimarts, dia 29 de maig de 1928

El teatre

GOYA. — "¡No quiero, no quiero!", comèdia en tres actes, de Jacint Benavente

"¡No quiero, no quiero!" és una obra de molt escàs contingut. Gairebé podria dir-se que no és més que un conte escenificat. Solament la traça de l'autor pot fer-li trobar pasta per als tres actes. Amb menys habilitat —o simplement amb més densitat— hom l'hauria poguda reduir a un acte sol. Així és com l'habilitat es converteix en una enemiga de l'autor. Hom se'n refia i no cura d'omplir una arquitectura teatral, simplement aixecada.

La tesi de l'obra —perquè en els fons és una obra de tesi— és que per corregir, per educar, no s'han de retreure els defectes, sinó les bones qualitats de les persones. Tot-hom vol excel·lir en alguna cosa. Si a un noi li diem constantment que és dolent, no farà més que dolentir-se, per a superar-se. L'autor, a propòsit d'això, posa en boca d'un dels protagonistes un apòleg brillant. Un pintor, que no era realista, féu el retrat d'una dama. Ella no era agraciada, però al retrat resultà bellíssima. Tothom se'n reia del contrast. La dama, tanmateix, per artífici, per assimilació, per la màgia de la voluntat, acabà per semblar-se al retrat i esdevingué una bella. Cal, doncs, donar, als que volem educar, una imatge bella i noble d'ells mateixos, perquè arribin a ésser-ho.

En la comèdia, al que es tracta d'educar és un noi mal criat pels consentiments de la seva mare i de la seva àvia: un petit salvatge. La seva àvia és una senyora molt feta a l'antiga. La seva mare una senyora molt feta a la moderna. Viu, doncs, d'un nari que semblava molt bon, però que en morir, d'una manera tràgica, deixà provar que l'enyanava amb una aventurera. Ara ella vol atordir-se, oblidar el seu

amor passat amb una vida de diversions i de festes. No fa res realment deshonorable, però la seva vida sembla una mica equivocada.

El professor que donarà al nen és un jove de totes les bones qualitats morals. Posant en pràctica les teories esmentades, acaba per fer-se estimar del petit salvatge i transformar el seu caràcter. Per això quan el minyó, davant d'una vel·leïtat amorosa de la seva mare, que li hauria pogut donar un padastre, diu ferrenyament: "¡No quiero, no quiero!", davant la possibilitat que el seu padastre sigui el professor, diu amorosament, tendrament: "¡Si quiero!".

Res més d'essencial a la comèdia. Però és clar que no es va ràpidament a aquest final, sinó per corbes subtils, per discursos brillants que van preparant i desenrotllant els sentiments dels protagonistes. Tot és lògic, tot és justificat per la frase rítmica, acadèmica, impecable de Benavente. Els seus personatges, més que amb Molère, semblen haver après de parlar amb Bousuet.

Es clar que no hi manquen els trets d'enginy una mica picants i tan femeninament maliciosos, peculiars d'aquest autor. És clar que li hi manca també la ironia i la sátira. Però tot és suau, suau: l'ambient que insinua, els personatges que esbossa —aristòcrates en plena diversió estiuenca— és prestaria a anar molt més lluny. S'hi prestaria amb molt més motiu, quan l'obra més que un estudi de caràcters és més aviat pintura d'ambients i de costums. Però Benavente coneix el seu públic, cada vegada més aristocràtic i més nacionalista —en el sentit maurassí de la paraula— i es conté, més encara que temerós d'ofendre'l, temerós de no deixar-lo prou afalagat. Així segurament és el que el fa ésser més epidèrmic que altres vegades en els audients; que molt sovint hi sigui més banal que caus-

tic, i que àdhuc, de vegades, s'oblidi d'Oscar Wilde, per pensar en Muñoz Seca.

L'obra ha tingut, en la companyia de Marguerida Xirgu, una presentació admirable. Tanmateix no acabem d'explicar-nos per què Marguerida Xirgu ha triat, pel seu debut, una obra com aquesta, que tan poca ocasió de llum ha pogut donar-li. Potser per modestia personal, ha volgut esfumar una mica la seva personalitat, per tenir ocasió de presentar la seva companyia, que forma un bon conjunt. El mateix que l'esmentada Marguerida Xirgu, cap dels actors té, però, un paper per lluir-se. Aquests, realment, són escassos, no en aquesta, sinó en totes les obres del mateix autor. Benavente atén més a fer parlar bé els seus personatges que a afondir en llurs ànimes o a accentuar els seus trets caricatrescos.

Esmentem, tanmateix, de la interpretació de "¡No quiero, no quiero!" que Pasquala Mesa digué els llargs paràgrafs dels seus discursos amb una netedat impecable i féu una marquesa molt senyora, amb molta dignitat i una noblesa una mica encorçada. Adela Carbonell salvà amb molta desimboltura el seu paper de noi mal educat; Alfons Muñoz té una dicció molt pura, molt avinent per acaronar les frases eufòniques i rítmiques dels apòlegs i de les metàfores benaventines; Fresno, malgrat la migradesa del seu paper, es presentà com un gran actor còmic, i no cal dir que en els moments propis, per desgràcia molt pocs, Marguerida Xirgu donà tota l'omotivitat escient al seu paper.

COMIC. — "La mala uva", comèdia en tres actes, de P. Muñoz Seca

"La mala uva" és una nova comèdia d'embolics i disbarats. Ens trobem en una finca d'Andalusia. El propietari, home que està sempre de "mala uva", estàja alhora des matrimoni. Un dels seus morts de gana, després, que se li ha ficat a casa, amb l'excusa de comprar-li la finca. L'altre és un inspector d'Hisenda, que se li presenta d'incògnit, acompanyat de la seva muller, per a comprovar certes ocultacions de riquesa. Una falsa informació fa que el propietari es

COMIC. — "La mala uva", comèdia en tres actes, de P. Muñoz Seca

"La mala uva" és una nova comèdia d'embolics i disbarats. Ens trobem en una finca d'Andalusia. El propietari, home que està sempre de "mala uva", estàja alhora des matrimoni. Un dels seus morts de gana, després, que se li ha ficat a casa, amb l'excusa de comprar-li la finca. L'altre és un inspector d'Hisenda, que se li presenta d'incògnit, acompanyat de la seva muller, per a comprovar certes ocultacions de riquesa. Una falsa informació fa que el propietari es

penzi que l'inspector d'Hisenda és el peca-vergonya i el peca-vergonya l'inspector d'Hisenda. L'obra no consisteix més que en les bromes pesades que ell i els seus criats casten als primers, i en els honors i presents de què omple els segons, amb els embolics conseqüents que això comporta fins a l'acabament en què tot s'aclareix i tot s'arranja. Dintre la categoria d'obres d'aquestes: humor una mica groller i poca-solta, cal dir que "La mala uva" és en conjunt viva i animada. Hi ha trucs i ocurrencies de molt d'efecte còmic, i altres que no en són tant.

El millor i el més honrat de l'obra és aquest propietari de la finca, home malcriat i d'audits perversos. Cal dir que la interpretació admirable que en fa el senyor García León ajuda molt a fer-lo viure.

No és, però, aquest el protagonista. El protagonista és el fresc que acostuma a ésser l'èxit de les comèdies de Muñoz Seca i dels seus imitadors i col·laboradors. Una novetat tanmateix presenta aquest fresc. I és que aquesta vegada, en lloc d'esser madrileny, és català, i parla, per fer gràcia, en català lamentable. Ves el que són les coses! Mentre ens lamentàvem de l'abús que han fet ací els santeders catalans d'aquestes bil·lingüisme com a recurs massa fàcil per a fer riure al públic, ara ens trobem amb un autor còmic català que coincideix amb ells o els imita. Tanmateix, cal dir que aquest personatge, parli bé o malament el català, és de la mateixa filiació que tots els altres frescos de l'actual teatre madrileny.

El senyor Bonafé, que interpreta —i que deu conèixer força el català— en treu un bon partit còmic. En fi, cal esmentar també, en la interpretació, que és excel·lent, sobretot a la senyora Alba.

NOTES OFICIOSES TEATRE NOU

L'ajornament de "Color"

Tot i el desig de l'empresa del Nou, disposada sempre a oferir el que promet, i malgrat la bona voluntat dels diversos elements que intervenen en la propagació de la nova revista "Color", aquesta no pogué estrenar-se dissabte darrer a la nit, contràriament al que s'havia anunciat. A la tarda, en portar a efecte l'assaig general, s'observaren algunes deficiències, l'arranjament immediat de les quals era impossible, i s'hagué de suspendre forçosament. Abans de presentar l'espectacle sense el perfeccionament degut, s'ha preferit sofrir els perjudicis que aquest ajornament suposen. I per a evitar noves demores, queden suspeses les funcions de dimarts i dimecres, a la nit, i dijous a la tarda, amb objecte de procedir als assaigs de la nova revista, l'estrena de la qual se celebrà dijous, dia 31, a la nit.

TEATRE ROMEA

Hi ha un gran entusiasme entre l'element jove abonat a Tertúlia Catalana i que fora d'abonament se celebrà el vintè dijous, dia 31, al vespre, al logar del nostre Art escènic

A Zagreb la gendarmeria muntada ha disparat també contra els manifestants, els quals intentaren arribar fins al Consolat d'Itàlia, sense aconseguir-ho.

S'han practicat igualment nombroses detencions.—Fabra.

Belgrad, 28.—A diverses poblacions s'han celebrat manifestacions, especialment a Zagreb.

En aquesta darrera població la multitud desfilà pels principals carrers i intentà arribar al Consolat i a les Escoles italianes, però no ho pogué aconseguir, perquè la gendarmeria muntada i les forces de policia aconseguiren dispersar els manifestants.

Han estat practicades nombroses detencions.—Fabra.

LA PREMSA ITALIANA

Roma, 28.—Els periòdics es fan ressó de les manifestacions que s'han desenrotllat a diverses poblacions amb l'objecte de protestar contra els incidents que s'han produït a Iugoslàvia.—Fabra.

MESURES D'ORDRE A IUGOSLAVIA

Belgrad, 28.—El ministre de l'Interior ha dirigit comunicacions a tots els prefectes ordenant-los que adoptin les mesures més rigoroses per evitar que es produeixin manifestacions anti-italianes i que es repetixin els incidents que es registren.—Fabra.

EL SENTIMENT DEL GOVERN IUGOSLAV

Belgrad, 28.—El ministre substitut de Negocis estrangers, senyor Pavlovitch, ha contestat a la nota verbal que va formular ahir el ministre d'Itàlia.

Manifesta que sent vivament els incidents que han ocorregut per ambdues parts.

Ha comunicat al mateix temps al representant italià el text de les ordres circulars pel ministre de l'Interior a totes les autoritats provincials, per tal que procurin impedir la repetició de tals fets.

Manifesta en acabar que la resposta es donarà per escrit a la nota italiana.—Fabra.

AERONAUTICA

ELS RADIOGRAMES DEL "CITTA DI MILANO" NO HAN ESTAT CONTESTATS

Roma, 28.—La manca de notícies del dirigible "Italia", ha causat molta emoció a tot el país. Dissabte a la nit circulà el rumor, del qual se'n féu ressó la Premsa pública i diverses edicions especials, que el vaixell "Citta di Milano", finalment, havia entrat en comunicació amb l'"Italia". Però el cert és que l'ambaixador italià a Oslo, a instància del Ministeri d'Afers estrangers de Roma, ha consultat a la tripulació del "Citta di Milano", la qual ha contestat que fins a les vint-i-tres del dissabte no se sabia res de l'"Italia" i que el vaixell continuava els seus preparatius per sortir corrents al seu auxili.

Els comentaris de Premsa, no obstant, són de tons molt optimistes i es confia no tan sols en les excel·lents condicions aeroplàniques del dirigible i de l'experiència del seu comandament, sinó també en les abundoses provisions que es portava a bord.

Els diaris posen de manifest la gesta del Govern noruec de contribuir a descobrir el lloc on para el dirigible "Italia".—Fabra.

A LA RECERCA DEL DIRIGIBLE

Oslo, 28.—El tinent Holm, molt expert en la navegació per les regions polars, ha sortit a bord del vapor "Hobby" per explorar el nord de la illa de Spitzberg, amb el fi de descobrir algun rastre del dirigible "Italia".

També per ordre del Govern suec ha sortit el vapor "Briganza", que es troba per aquelles latituds per cooperar a les obres de l'exploració.

Comuniquen de Kings Bay, que ahir a migdia va al "Citta di Milano", també amb direcció al nord septentrional del Spitzberg.—Fabra.

ELS BANCOS DE GLAC DESTORBEN LES RECERQUES

Oslo, 28.—Les notícies de Kings Bay són molt escasses. Es desprèn que el vapor "Citta di Milano" debia abandonar la seva base, encara que un radiograma de l'estació de Kings Bay dona compte que aquest vaixell, a les vint-i-una, es trobava a la illa d'Amsterdam i indicava fort vent nord-oest i que era la dificultat la navegació, a causa dels nombrosos bancs de glaç que floten.—Fabra.

L'OPINIO D'UN EXPLORADOR

París, 28.—El doctor Joan Charcot, amós per les seves exploracions a les regions polars, consultat per un periodista sobre la sort de l'"Italia", ha declarat que no participava de cap manera dels temors generals i si la càrrega de notícies continua, està també disposat a prendre part en les recerques que van a iniciar-se. Creu que es pot trigar tres anys a trobar els tripulants de l'"Italia", sense que, mentrestant, hi hagi motiu per creure en la seva mort, sinó és d'esperar, s'han vist obligats a aterrar en algun indret desert.—Fabra.

NO S'HA REBUT ENCARA CAP NOTICIA DE L'"ITALIA"

Oslo, 28.—Contràriament a les notícies circulades fins ara, no s'ha rebut cap missatge de l'"Italia", malgrat les reiterades crides que han estat objecte per part dels pals emissors de Kings Bay i del vapor "Citta di Milano".

La notícia segons la qual l'expedició del general Nobilè havia pogut aterrar a les costes de la Sibèria occidental no tenen cap fonament.

Es fa observar que en el cas d'un aterratge forçós del dirigible "Italia" els seus tripulants portaven provisions per uns dos mesos.—Fabra.

Kings Bay, 28.—L'estació radioelèctrica de Kings Bay està en comunicació constant amb el vapor "Citta di Milano".

Un ràdio del migdia del "Citta di Milano" deia que no havia pogut obtenir cap indicatiu d'on es pugui trobar el dirigible.—Fabra.

EL DARRER MISSATGE DE L'"ITALIA" FOU REBUT DIVENDRES

Oslo, 28.—Comuniquen de Kings Bay que es manca en absolut de notícies del dirigible "Italia". El darrer missatge per T. S. F. fou rebut divendres a les 10.30.—Fabra.

EMOCIO A ITALIA

Roma, 28.—El llarg silenci del dirigible "Italia", del qual els italians s'havien acostumat a rebre notícies diàries, ha produït una sensació enorme en l'opinió pública.

Tots els periòdics s'ocupen d'aquest assumpte procurant prevenir el públic contra les notícies fantàstiques que circulen sobre la sort que hagi pogut córrer l'esmentat dirigible.—Fabra.

Roma, 28.—A cada moment és més gran l'ansietat que regna a tot arreu sobre la sort que hagi corregut el dirigible "Italia".

Les esglésies es veuen constantment plenes de persones que resen per la felicitat arribada del "Italia".

El Papa ha celebrat una missa especial amb el mateix objecte.—Fabra.

DEMANDES D'AUXILI DE L'"ITALIA"

Nova York, 28.—Alguns radio-oients americans i la "Radio Corporation" diuen que han estat recollits missatges mutilats demanant auxili, que es creu que són del dirigible "Italia".

En aquests missatges no s'ha pogut recollir la situació del dirigible.—Fabra.

San Francisco de Califòrnia, 28.—Una estació radiotelegràfica identificada pel senyal "Ana-O-3", ha redactat a quatre idiomes una crida de socors a favor de l'"Italia",

que ha estat rebuda a San Francisco i a Puebla.

Aquesta crida diu: "El dirigible "Italia", amb el general Nobilè, està en perill. Porta T. S. F. Ona, 40-45 metres.

Es precisa que immediatament s'acudi al seu auxili.—Fabra.

UN HIDROAVIO NORUEC A LA RECERCA DE L'EXPEDICIO NOBILE

Oslo, 28.—Acaben de rebre's notícies assabentant que el tinent noruec senyor Holm ha arribat a Kings Bay, on pujarà a bord d'un hidroavió, amb l'objecte d'efectuar vols en recerca del dirigible "Italia".

Els rumors que havien circulat segons els quals l'esmentat dirigible havia aterrat a Alaska no han estat confirmats.—Fabra.

EL "CITTA DI MILANO" SALPA CAP AL NORD

Oslo, 28.—El vaixell de guerra italià "Citta di Milano" ha sortit de Kings Bay i s'ha dirigit cap al nord, en cercament del dirigible "Italia".—Fabra.

EL RAID DELS 60 HIDROAVIONS ITALIANS

Elmes, 28 (Cagliari).—Després del magnífic vol efectuat per la brigada aèria d'Orbetello a Elmas, le breu paràdxa d'aquesta tarda ha posat de relleu la perfecta organització d'aquesta base aèria.

A la posta de sol, tots els hidroavions estaven disposats en ordre de marxa.

L'excel·lent esperit dels aviadors demostra que tots ells comprenen la importància d'aquest creuer aeri, que no és un simple vol esportiu, sinó una prova essencial de la preparació aeronàutica italiana, tant pel nombre d'aparells com pels nombrosos exercicis que el marqués de Pinedo ordena efectuar a les esquadres, durant la travessia.—Fabra.

UN HIDROAVIO ESPANYOL AMB AVARIES EN ALTA MAR

Marsella, 28.—L'estació radiotelegràfica ha interceptat el missatge següent, llançat pel paquebot "Mustapha segon":

"Un hidroavió espanyol es troba amb avaries a les 40.38 de latitud nord, i a 16 longitud est, marca Musai. La tripulació s'ha negat a abandonar l'hidroavió".—Fabra.

ACCIDENT EN UNES PROVES D'AVIACIO

París, 28.—Ahir a la tarda ocorregué un greu accident en la reunió d'aviació que se celebrava a Orly.

Després de les proves de paracaigudes i diverses evolucions aerobàtiques, un avió de la Marina que maniobrava a poca alçada, anà a establir-se contra un grup d'espectadors. D'aquests en resultaren tres de morts i set de ferits.—Fabra.

ATACS CONTRA ELS AVIADORS DEL "BREMEN"

Nova York, 28.—Els tripulants del "Bremen" són vivament criticats per una part de la premsa nord-americana, que estima que han demostrat poc interès a intentar el salvament de l'avió caigut a Greenly Island. Mentre els tripulants del "Bremen" realitzen una excursió per diverses ciutats dels Estats Units, l'aviació americana ha realitzat diversos intents de salvament de l'aparell.

Els aviadors del "Bremen" s'han negat a comentar els articles de la publicació aeronàutica "Aviación", que és la que els ataca més fortament.—Fabra.

EL VOL D'ALLAN COBHAM

Gibraltar, 28.—L'aviador britànic Sir Allan Cobham i els seus acompanyants han sortit aquest matí cap a Anglaterra.—Fabra.

L'AVIADOR LA CIERVA SOPREIX UN ACCIDENT

Londres, 28.—L'aviador espanyol En Joan de La Cierva, durant una demostració aèria que ha efectuat avui a l'aeròdrom de Hamble, ha caigut des d'una altra de trenta peus.

L'aparell ha resultat amb avaries, però l'aviador ha resultat absolutament il·les.—Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS

LA PROPOSICIO BRITANICA ES REBUTJADA

Ginebra, 28.—El Consell de l'Oficina Internacional del Treball ha rebutjat definitivament aquesta nit, per 13 vots contra 11, la proposició del representant anglès, encamina a que se sotmetés al Consell abans del vinent mes d'octubre un informe en el qual es demana la revisió del conveni de Washington en el que es refereix a la jornada de les vuit hores.

Han votat en pro de la proposició anglesa, mitja dels delegats patrons, els representants dels Govern d'Espanya, Anglaterra, India, Canadà i Japó.

Els altres delegats han votat amb els obrers.

El Consell ha aprovat una proposició invitant el director de l'Oficina Internacional del Treball a preparar una memòria sobre el funcionament del Conveni de Washington.

Com se sap, cada deu anys ha d'ésser presentada una Memòria d'aquesta mena.—Fabra.

FRANCA

DECLARACIONS DEL DIPUTAT SOCIALISTA BRACKE

Toulouse, 28.—Aquest matí en el Congrés del partit socialista el diputat Bracke ha manifestat que en la seva opinió l'actitud del grup parlamentari ha d'ésser de franca oposició al Govern, oposició que ha de manifestar-se amb la negativa de col·laborar amb els altres partits en la preparació de les lleis. Tanmateix, el partit ha de donar a conèixer en cada cas les solucions que preconitza per a tots els problemes.

Bracke ha acabat manifestant que és essencial que el partit continuï completament unit.—Fabra.

EL CONGRES SOCIALISTA DE TOLOSA

Tolosa, 28.—La sessió d'ahir del Congrés socialista fou presidida per M. Leon Ben.

El Congrés discutí l'informe del grup parlamentari del partit, però el secretari del grup, M. Leon Bum, estava absent. Després del brevis debat fou adoptat l'informe del grup parlamentari.

En començar el debat polític, igual que en discutir-se l'informe del grup parlamentari, ningú demanava la paraula. La concurrència era molt escassa.

En arribar Leon Blum demanà que fos examinat novament l'informe del grup parlamentari. Blum analitzà els resultats de les eleccions, felicità els elegits, féu l'elogi dels vençuts i digué que s'ha demostrat que el socialisme va penetrant en les regions rurals. Passa després a examinar el resultat de la gestió del grup parlamentari durant l'última legislatura i diu que el grup ha romàs fidel a la tàctica d'oposar els seus propis projectes als dels governs. Aquesta tàctica permeté dislocar en 1924 el Bloc Nacional i donar la victòria al Cartel.

No creu que la participació ministerial augmentés la influència del partit. Durant dos anys el grup parlamentari ha flotat entre la majoria i l'oposició, i durant els dos últims anys l'oposició ha estat constant.

Contestant a Ziromski diu Blum que la participació ministerial sols seria lògica si hom pogués preveure una dislocació de la majoria. Però aquest desplaçament sols pot produir-se després d'una crisi ministerial, com va succeir en 1899, amb motiu de l'"Affaire" Dreyfus i en 1926 durant la crisi financiera. Però en el moment en què M. Poincaré disposa de tan important majoria, aquesta crisi no es pot preveure.

Reconeix que entre socialistes i comunistes hi ha identitat d'objectiu; ambdues doctrines es proposen el canvi de l'actual règim de propietat, però les divergències que separen els dos partits a Tours

en 1920 continuen. Les divergències morals són les més profundes. Citant una frase de Guesde, diu que el socialisme ha produït els materials de la ciutat futura i, mentrestant, ha estat el principal vehicle de la reacció.

Presidí la sessió de la tarda Vincent Auriant.

Hi era present el socialista italià Claudi Treves, al qual l'assemblea saudà respectuosa. Durant aquesta sessió Montagnon pronuncià una canorosa defensa de Paul Boncour, insistint que ha de continuar a Ginebra. Sobre aquest afer el Congrés no s'ha pronunciat encara.—Fabra.

LA SUPOSADA COALICIO DELS CLERICALS I ELS COMUNISTES ALSACIANS

Tolosa, 28.—En la sessió del Congrés del partit socialista, el senyor Magien, que exerceix el càrrec d'adjunt de l'alcalde d'Estrasburg, ha censurat amb gran energia la connivència entre els elements clericals i comunistes d'Alsàcia, sobretot en aquests moments en què Alemanya renuncia al Tractat de Locarno per a reivindicar Alsàcia i Lorena.

Ha afegit que els comunistes han plantejat novament aquesta qüestió, traïent a la classe obrera i augmentant els perills d'una nova guerra.—Fabra.

ITALIA

LA SITUACIO POLITICA

Roma, 28.—En la reunió celebrada ahir pel Gabinet es tractà de la situació interior del país i dels darrers esdeveniments de caràcter internacional.

El Senat celebrà sessió dimarts i discutirà els pressupostos de diversos ministeris.

Hom creu que durant la present setmana Mussolini pronunciarà un discurs sobre la política exterior del feixisme.—Fabra.

UN NOU CREUER

Spezia, 29.—El nou creuer "Trento" ha entrat ja a l'arsenal per a procedir al muntatge definitiu del seu armament naval.—Fabra.

L'ACORD DE TANGER

Roma, 28.—Els periòdics publiquen una nota d'aparència oficial, ient observar que l'acord sobre Tanger, satisfactori per als interessos italians, tal com s'anuncia en la premsa estrangera, no es refereix, fins ara, més que a la conclusió del treball tècnic del Comitè de perits.

Aquestes conclusions hauran d'ésser estudiades encara i aprovades per la Conferència d'Ambaixadors.

Convé, no obstant, manifestar amb satisfacció—diu l'esmentada nota—que els treballs dels perits, de conformitat amb les orientacions donades pels respectius Governos, s'han desenvolupat en una atmosfera de gran cordialitat.—Fabra.

BELGICA

CONGRES INTERNACIONAL OBRER TEXTIL

Gant, 28.—S'ha inaugurat avui el XII Congrés internacional obrer de l'art tèxtil.

A proposta del delegat anglès, fou aprovat per unanimitat una resolució demanant que fossin tancats socors als vaguistes indis i austríacs.

El secretari internacional ha redactat un informe en el qual assenyalava que l'agrupació compta en dotze nacions amb 926.000 obrers adherits.—Fabra.

BALCANS

ZAIMIS PRESIDEIX EL NOU GABINET HELLENIC

Atenes, 28.—Després d'algunes conferències entre els caps dels grups polítics ha quedat reconstituït el Gabinet Zaimis.

El Gabinet prestarà jurament avui o demà.—Fabra.

XINA

PRESA DE KALGAN

Xang-Hai, 28.—Segons un

DARRERA HORA

DE BARCELONA HOME MORT

Bartomeu Sonai, de seixanta anys, caigué i es produí diverses ferides de pronòstic greu. Traslladat immediatament al dispensari, morí al cap de poca estona d'ingressar a aquell establiment.

DE MADRID

ELS AVIADORS ITALIANS A CARTAGENA

Cartagena, 28.—Diuen de los Alcàzars que el senyor Babo i el marqués De Pinedo estan encisats de lentusiasme i afecte amb què han estat rebuts a Espanya i de l'interès que havia despertat el vol.

A la una de la tarda s'ha celebrat un dinar a honor dels tripulants de l'esquadra italiana, al qual han assistit l'infant don Alfons, el baró de Casa Davallillos, els autoritats, el marqués de Quintanar i el senyor Moreno Carracciolo.

Després de l'esmorzar els membres de l'esquadra s'han dedicat a visitar la població, que està guarnida i ofereix brillant aspecte.

Aquesta nit han estat obsequiats els italians amb un sopar, al qual han assistit les autoritats de Cartagena i de Múrcia.

Acabat el sopar s'ha celebrat una festa espanyola amb la clàssica revetlla.

Demà i en un aparell trimotor de la Unió Aèria, es traslladaran a Granada el sots-secretari italià senyor Babo, el marqués De Pinedo i alguns altres caps de l'esquadra, el general Soriano, el senyor Carracciolo i el marqués de Quintanar, dinaran en aquesta ciutat andalusina i després marxaran a Sevilla, on romaneran.

En aquest viatge els acompanyarà un altre aparell trimotor de bombarder construït per l'Aeronàutica militar, en el qual realitzaran el viatge el baró de Casa Davallillos, el coronel Kindelan i alguns altres.

L'infant don Alfons, que ha presidit el dinar, hagué d'aterrar dues vegades abans d'arribar a aquesta població. S'ha traslladat a Madrid en avió.

L'ambaixador italià tornarà a la Cort en tren.

EL CONGRES DE SECRETARIS DE SARAGOSSA

Les conclusions aprovades en el Congrés del secretariat i interventors municipals clausurat ahir a Saragossa són les següents:

Que la representació corporativa del Secretariat formi organització afectada al ministeri de la Governació i que es constitueixi un òrgan central sota la presidència neta del director general d'Administració; que els Col·legis de secretaris i interventors compleixin amb la funció d'assessorament a les autoritats; concessió d'un escalafó veritat, figurant per ordre

comunicat del quarter general de les tropes de Txan Si, aquestes s'apoderaren de la ciutat de Galkan el dia 25 (31) mes que som.—Fabra.

ESPORTS

L'OLIMPIADA D'AMSTERDAM

Amsterdam, 28.—Futbol olímpic. Alemanya ha vençut Suïssa per quatre a zero.—Fabra.

París, 28.—L'"ECHO de Paris" diu que el partit de futbol associació Bèlgica-Luxemburg, favorable als belgues, es jugarà ahir perquè es declarà "forfait" a Estònia.

Els espanyols hauran de lluitar amb Mèxic dimecres.—Fabra.

Amsterdam, 28.—Jocs olímpics.—Partits de futbol associació. Egipte venç Turquia per 7 a 1.—Fabra.

dre d'antiguitat i darrera els d'oposició. Per a la provisió de vacants s'estableixen dues classes: uns, ajuntaments de més de 100.000 habitants, i d'altres de menys amb les diputacions provincials. Assenyalen la forma d'ingrés dels secretaris en cada una de les categories de l'escalafó. El sou mínim d'entrada des intervenció es fixa en 5.000 pessetes; el dels secretaris de segona categoria, en 3.000, amb mancomunitat, o sense. Percebre els que els cobri dels ajuntaments.

Els companys de Navarra demanen formar part del cos general; que es faci extensiu als interventors de Biscaia el reconeixement de quinquennis amb efecte retroactiu al primer d'abril de 1924; les excedències com en els funcionaris de l'Estat; les responsabilitats seran la civil, administrativa i la penal; que es resolgui amb urgència el projecte de germandat nacional; que s'organitzi la Secció municipal a la Direcció general d'Administració, donant entrada en aquesta a tres secretaris i tres interventors municipals per oposició restringida; escalafó d'interventors municipals respectant els drets adquirits i que l'antiguitat sigui en primer lloc dintre de les circumstàncies de preferència.

Creació per l'Estat d'una Caixa central destinada a anticipar fons per a la municipalització de serveis; que es confirmi la personalitat jurídica dels organismes constituits per a l'exploració per gestió directa dels serveis públics municipalitzats per a tots els efectes; reconèixer als tècnics municipals dret a votar en aquells assumptes de la seva especialitat dintre la Comissió permanent; que el Registre civil de les persones es porti pels Ajuntaments mitjançant remuneració i augment del personal que calgui.

La salut davant de tot

AIXAROP GIROLAMO PAGLIANO
EN LIQUID POLVORS-CATNETS

Es un auxiliar poderós per a conservar-la, per ésser el millor de puritat i refrescant de la sang. Evita i cura les enfermetats de l'estómac, fetge, budells, etc. Exigeixi sempre la marca "Girolamo".

Es ven per tot arreu.

Agents per Espanya: IRIACH, C. S. A. Bruch, 49 Barcelona.

COMPREM A L'ACTE

qualsevol mena i quantitat de mercaderies i objectes d'ocasió i saldos
LA COMERCIAL CATALANA
Vilamar, 27, primer, primera, de nou a onze

MANUFACTURA GENERAL DE

SELLS DE CAUCHU I GRABADOS ARTISTICOS PER GRABADORS

FECHADO NUMERADO PERFORADO AUTOMATICO

PADINADO PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

PERFORADO AUTOMATICO

</

CRONICA ESPORTIVA

Les exhibicions del "Real Madrid"

Del torneig de Campions, diumenge, va empatar a dos gols amb el Barcelona, i ahir, en un partit de caràcter amistós, va empatar també amb l'Europa, a cinc gols

Empat amb el Barcelona

La presentació de l'equip del Real Madrid, amb les seves noves adquisicions, ha despertat molt d'interès. El partit amb el Barcelona, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

La veritat, l'afició no va sortir gaire satisfeta d'aquest encontre. El partit, en realitat, va ser una mica més de proveure. Els autors que tenien del Madrid, no el menys, ja que el club català, després dels seus partits anteriors, va fer que el camp de futbol s'hi reanés el públic de les tribunes.

El jugador Benegues, el qual ahir va jugar d'interior esquerre, fou un gran partit i influí que el seu company Rubio el seguis en facultats i es mostrés perillós en les rematades. Els mitjos estigueren admirablement, tant en tallar joc com en repartir-lo, però el centre, Esparza, a la primera part, i Peña a la segona, foren els millors de la ratlla. La línia, però, que es mostrà més eficaç va ésser la defensiva, car no solament va saber deturar els formidables atacs del davant, de l'Europa, sinó que s'entengué admirablement. Cabo, fou un bon partit, malgrat que tingué uns moments de distracció que li foren fatals.

L'Europa fou un bon partit pel que toca la davantera, la qual es mostrà perillosa en tots moments; Alcázar, Gallart i Pellicer resultaren, però, els que es destacaren més, per la rapidesa del joc; particularment els extrems es cansaren de centrar bales damunt la porta de Cabo.

Els mitjos deficients; si aquesta línia hagués donat només un xic de rendiment, a ben segur que la victòria hauria estat ben esclatant per part dels europeus. Gamiz fou el més segur; Peláez, començà fluix, però s'arreglà un xic a mesura que el joc avançava, i Solís fou el més fàcil.

Defenses tampoc donaren el que calia esperar-ne, i això quedà completat per En Florença, que també tingué un dia pèssim, car dels cinc gols que li marcaren, alguns n'hauria pogut evitar.

Els gols varen ésser marcats, tres per l'Europa i dos pel Madrid al primer temps, i tres pel Madrid i dos per l'Europa en el segon.

Es produïren com segueix: el primer de l'Europa, en un córner que produí un bat-bull el qual fou aprofitat per Benegues, rematant la bala a la xarxa. El segon, en un centre de Pellicer; Cabo mostrà inseguretats en agafar la bala, i Gallart, la rematà a gol. El tercer el produí Peláez en executar un faut amb un xut formidable.

Després es va fer la primera prova per a designar la tripulació que representaria el Marítim en la prova de iols del dia 10 vinent. Els concurrents es classificaren com segueix:

"Cambridge", amb Giordani, Lamarea i Bover, 4' 45" i quint. "Oxford", amb Berenguer, Canals i Atut, 4' 56" i quint.

La prova era de 1.000 metres, amb una virada. Després es va fer una altra eliminatòria de iols, a quatre, amb el mateix objecte, en el recorregut de 2.000 metres, amb una virada.

Després de fer-se tres proves, els diferents equips es classificaren com segueix:

Primers: Omedes, Ulàcia, Alior, Pasqual i Oliver; segons: Biguel, Pérez, Soler, Beltrí i Oliver; tercers: Cots, Perry, López, Cunyadé i Bover; quarts: Valls, Galiana, Fuster, Guardiola i Barriera; cinques: Alonso, Santalucia, Font, Domingo i Bover.

La prova era de 1.000 metres, amb una virada. Després es va fer una altra eliminatòria de iols, a quatre, amb el mateix objecte, en el recorregut de 2.000 metres, amb una virada.

El quart, l'Alcázar el va marcar, en executar un free-kick, i el cinquè, d'una passada de Gallart a Cros i aquest la tornà a Gallart, el qual xutà fort i aconseguí el punt.

Els del Madrid foren obtinguts amb l'ordre següent: El primer, d'un centre de Benegues a Rubio i aquest rematà el punt amb un formidable xut. El segon d'una bala que anava sobre gol i Menéndez rematà amb el cap a gol.

El tercer es produí en intentar Alcázar donar una bala a Florença, ja que s'escapà de les mans d'aquest jugador penetrant al marc al mateix temps que Benegues entrava per a rematar. El quart es produí en un centre de Menéndez que fou rematat molt oportunament per Benegues i finalment, el cinquè, en un córner contra l'Europa En Peña rematà el punt amb el cap.

Els equips s'arreglaren com segueix:

Europa. — Florença, Bosch, Alcázar, Solís, Galadí, Pellicer, Benegues, Cros, Gallart, Alcázar.

Madrid. — Cabo, Urquiza, J. M. Peña (a la segona part Peris), Prats, Esparza (a la segona part Peña), Lope Peña, Menéndez, Félix Pérez (a la segona part Castro), Rubio, Benegues i Del Coso.

Va arbitrar Cruella, el qual no va estar pas gaire encertat en el seu començament. — J. T. R.

UN HOMENATGE A PLATTKO

Se'ns diu que la Junta Directiva del Barcelona, vol retrar al seu porter Plattko per la seva exemplar actuació a Santander, un homenatge i organitzar-li un benefici, que se celebrarà el dia 7 del vinent mes de juny, al camp de Les Corts.

Donades les simpaties de les quals gaudeix el porter del Barcelona, és d'esperar que el partit serà un magnific esdeveniment esportiu, al qual aportaran llur col·laboració les primeres figures del nostre futbol, i al qual acudirà el nostre públic que tant sap agrair als seus jugadors els grans esforços que realitzen per a mantenir el prestigi del nostre pavelló.

La classificació, després d'aquestes proves, és la següent:

A. Mas, 12 punts; F. Mas, 14; Fatjó, 16; Mateos, 17; Jansà, 18; Marin, 19; i Toses, 22.

Manifestacions del president de la R. Sociedad de Sant Sebastià

Sant Sebastià, 28. — El president de la Real Sociedad, senyor Ruiz Pradera, ha fet algunes manifestacions respecte a l'ocorregut en els partits jugats a Santander entre el Barcelona i la Real Sociedad.

A propòsit de la qualitat del joc desenvolupat per tots dos equips, diu: que es tracta d'un desaprofitaat judici dels cronistes que presenciaren els partits, està clar que excel·lent els ne Barcelona i de Sant Sebastià.

Ha afegit que havien resultat lesionats els jugadors de la Real, Yurrita, Kiriki, Cholin i Mariscal, especialment, els quals quedaren amb els turmells destriats.

Ha dit que la violència en el joc pot ésser excusada per l'entusiasme que posaren els dos equips per tal d'aconseguir el suprem galardó, però que després ha d'oblidar-se tot i no interromp l'amistat entre tots dos equips.

Ha acabat dient que els directius mantindran sempre les seves bones relacions.

També es va fer la primera prova per a designar la tripulació que representaria el Marítim en la prova de iols del dia 10 vinent. Els concurrents es classificaren com segueix:

"Cambridge", amb Giordani, Lamarea i Bover, 4' 45" i quint. "Oxford", amb Berenguer, Canals i Atut, 4' 56" i quint.

La prova era de 1.000 metres, amb una virada. Després es va fer una altra eliminatòria de iols, a quatre, amb el mateix objecte, en el recorregut de 2.000 metres, amb una virada.

Després de fer-se tres proves, els diferents equips es classificaren com segueix:

Primers: Omedes, Ulàcia, Alior, Pasqual i Oliver; segons: Biguel, Pérez, Soler, Beltrí i Oliver; tercers: Cots, Perry, López, Cunyadé i Bover; quarts: Valls, Galiana, Fuster, Guardiola i Barriera; cinques: Alonso, Santalucia, Font, Domingo i Bover.

La prova era de 1.000 metres, amb una virada. Després es va fer una altra eliminatòria de iols, a quatre, amb el mateix objecte, en el recorregut de 2.000 metres, amb una virada.

Després de fer-se tres proves, els diferents equips es classificaren com segueix:

A. Mas, 12 punts; F. Mas, 14; Fatjó, 16; Mateos, 17; Jansà, 18; Marin, 19; i Toses, 22.

"Silurus" i "Garbi", no es presentaren.

La sisena prova, feta a les dotze, ha donat el resultat que segueix: "Avant", amb Fatjó; "Fitora", amb A. Mas; "Garbi", amb Jansà; "Maria-Lluïsa", amb A. Mas; "Alcor", amb Marin.

Els altres dos no es presentaren. A la tarda s'ha fet la setena i darrera prova, que ha donat el següent resultat:

Primer, A. Mas; segon, A. Fatjó; tercer, F. Mas; quart, Jansà; cinquè, Marin; sisè, A. Mateos; setè, Toses.

Per consegüent, els dos primers classificats seran els que diumenge vinent lluitaran amb els patrons de la classe A, o amb els internacionals.

COPA PRIMAVERA

Diumenge al matí disputà el Club Marítim la primera prova d'enguany de la Copa Primavera, instaurada pel president senyor Morató, per disputar anualment entre yachts de sis i set metres i assimilats.

El trajecte era de set milles fins la boia del Llobregat i tornada.

El "Bajazzo", prengué un cert avantatge i sense ésser estacional guanyà la regata.

Els resultats totals foren: "Bajazzo", de J. Bertrand, per R. Millier i S. Rives, en 2 hores 17 minuts.

"Basilola", de E. Hench, pel mateix i E. Thies, en 2 hores, 20 minuts, 3 segons.

"Lotus", de J. Vinyoles, amb F. Vinyoles, en 2 hores, 27 minuts, 15 segons.

"Barandil", de J. Laudet, amb J. Astell i F. Banis, en 2 hores, 27 minuts, 17 segons.

El "Morced" i el "Daina" es retiraren.

La sisena prova, feta a les dotze, ha donat el resultat que segueix: "Avant", amb Fatjó; "Fitora", amb A. Mas; "Garbi", amb Jansà; "Maria-Lluïsa", amb A. Mas; "Alcor", amb Marin.

Els altres dos no es presentaren. A la tarda s'ha fet la setena i darrera prova, que ha donat el següent resultat:

Primer, A. Mas; segon, A. Fatjó; tercer, F. Mas; quart, Jansà; cinquè, Marin; sisè, A. Mateos; setè, Toses.

Per consegüent, els dos primers classificats seran els que diumenge vinent lluitaran amb els patrons de la classe A, o amb els internacionals.

COPA PRIMAVERA

Diumenge al matí disputà el Club Marítim la primera prova d'enguany de la Copa Primavera, instaurada pel president senyor Morató, per disputar anualment entre yachts de sis i set metres i assimilats.

El trajecte era de set milles fins la boia del Llobregat i tornada.

El "Bajazzo", prengué un cert avantatge i sense ésser estacional guanyà la regata.

Els resultats totals foren: "Bajazzo", de J. Bertrand, per R. Millier i S. Rives, en 2 hores 17 minuts.

"Basilola", de E. Hench, pel mateix i E. Thies, en 2 hores, 20 minuts, 3 segons.

"Lotus", de J. Vinyoles, amb F. Vinyoles, en 2 hores, 27 minuts, 15 segons.

"Barandil", de J. Laudet, amb J. Astell i F. Banis, en 2 hores, 27 minuts, 17 segons.

El "Morced" i el "Daina" es retiraren.

La sisena prova, feta a les dotze, ha donat el resultat que segueix: "Avant", amb Fatjó; "Fitora", amb A. Mas; "Garbi", amb Jansà; "Maria-Lluïsa", amb A. Mas; "Alcor", amb Marin.

Els altres dos no es presentaren. A la tarda s'ha fet la setena i darrera prova, que ha donat el següent resultat:

Primer, A. Mas; segon, A. Fatjó; tercer, F. Mas; quart, Jansà; cinquè, Marin; sisè, A. Mateos; setè, Toses.

Per consegüent, els dos primers classificats seran els que diumenge vinent lluitaran amb els patrons de la classe A, o amb els internacionals.

COPA PRIMAVERA

Diumenge al matí disputà el Club Marítim la primera prova d'enguany de la Copa Primavera, instaurada pel president senyor Morató, per disputar anualment entre yachts de sis i set metres i assimilats.

El trajecte era de set milles fins la boia del Llobregat i tornada.

El "Bajazzo", prengué un cert avantatge i sense ésser estacional guanyà la regata.

Els resultats totals foren: "Bajazzo", de J. Bertrand, per R. Millier i S. Rives, en 2 hores 17 minuts.

"Basilola", de E. Hench, pel mateix i E. Thies, en 2 hores, 20 minuts, 3 segons.

"Lotus", de J. Vinyoles, amb F. Vinyoles, en 2 hores, 27 minuts, 15 segons.

"Barandil", de J. Laudet, amb J. Astell i F. Banis, en 2 hores, 27 minuts, 17 segons.

¡Sí.....!
però el
TALBOT
és millor

¡Sí.....!
però el
TALBOT
és millor

MOTORISME

DE LA CURSA COSTA SANT CUGAT-RABASSADA

Penya Riu ens prega que fem constar que, per no haver complit els requisits necessaris que assenyalen els reglaments de curses de la Real Federació Motociclista Espanyola, el corredor "Sprinter", en el qual es refereix a la seva participació a la cursa en Costa Sant Cugat-Rabassada, la R. J. de la R. F. M. E. notifica per carta haver pres l'acord de desqualificar aquest corredor als efectes de la classificació oficial d'aquella cursa.

Per aquest motiu ha sofert alteració la classificació en el qual es refereix a motos soles de 350 c. c. i la puntuació d'aquesta categoria queda de la següent manera:

1.—"Relos" (A. J. S.), 3 m. 47 s. 19-100.

2.—A. García (Automoto), 3 m. 51 segons, 99-100.

3.—J. Casalis (Harley), 3 m. 52 segons 84-100.

4.—J. Gras (Raleigh), 1 m. 1 s. 70-100.

5.—V. Naure (Velocette), 4 m. 3 segons 32-100.

El Gran premi de Pasqua

Palatchi Heitmann Canut i Sabata, guanyadors

Com s'ha vingut anunciant, diumenge al matí se celebrà a la piscina del C. N. Barcelona aquesta important prova, la qual, des de l'any 1918 ve organitzant aquest Club.

No sabem per quin motiu els altres clubs s'han retirat i no han presentat els seus elements a aquesta important prova i així, com és natural, influí a treure vistositat a la lluita. Altrament, Brull tampoc hi pogué prendre part, a causa de la lesió soferta darrerament: es limità a prendre part a la prova dels 100 metres esquena.

Els resultats tècnics de les proves celebrades, són com segueix:

66 metres infantil

1. Rosell, 55" 2-10.

2. J. Artal, 58" 6-10.

66 metres femení

1. Srta. Vigo, 54" 1-10.

2. Srta. Aunacelles, 1' 4" 4-10.

3. Srta. Torrents, 1' 8" 2-10.

4. Srta. Morell, 1' 10".

5. Srta. Granicher, 1' 12".

6. Srta. Aguilera, 1' 14".

7. Srta. Cots, 1' 35".

100 metres debutants

1. Roca, 1' 21".

2. Prieto, 1' 26".

3. Forés, 1' 27".

4. Santacana.

5. Heidenreich.

CASTELLANS

Ino i Ramfrez, de nou, al ring del Nuevo Mundo.

RESULTATS TECNICS

Premi "Esperanza", 900 metres Primer. "Fes-Cop", d'E. Bertrand (Chavarrias), 55 quilos i mig.

Segon. "Triana", del marquès de Cabanes (Lewis), 52 quilos.

Temps: 0'56" 4-5. Distàncies: sis cosos. Apostes: guanyador, ptes. 6. Premi "Hospitalitat", 2.000 metres Primer. "Gran Viña", de V. i M. de la Cruz (Lewis), 62 quilos.

Segon. "Grand Place", d'E. Bertrand (Chavarrias), 58 quilos.

Tercer. "La Rocosa", de F. Jaquotot (P. Sánchez), 46 quilos.

No col·locat: "Brownie" (Ponce de Leon).

Temps: 2' 16" 2-5. Distàncies: un cos i mig, tres cosos, tres cosos. Apostes: guanyador, ptes. 16; col·locat, 5'50 i 5'50.

Premi "Camil Fabra", 2.000 metres Primer. "Salvadora", de la comtessa S. Martin de Hoyos (Zammit), 56 quilos.

Segon. "Le Butard", d'A. Vecino (A. Diez), 60 quilos.

Tercer. "Wonderful", d'E. Bertrand (Rodriguez), 56 quilos.

No col·locat: "Chamberi" (Chavarrias).

Temps: 2' 16" 3-5. Distàncies: tres cosos, tres cosos, tres cosos. Apostes: guanyador, ptes. 21; col·locats, 7 i 6'50.

Premi "Choix de Roi", 2.400 metres Primer. "Verbenera", de Llancers de Villaviciosa (Zammit), 50 quilos.

Segon. "Don Bruno", del baró de Guell (Rodriguez), 57 quilos.

Tercer. "Why Not", d'E. Bertrand (Chavarrias), 62 quilos.

No col·locats: "Teddy Bear" (Lewis), "La Fileuse" (Gibert) i "Bravo" (P. Sánchez).

Temps: 2' 38" 2-5. Distàncies: un cos, tres cosos, mig cos. Apostes: guanyador, ptes. 28'50; col·locats: 9 i 7'50 ptes.

Premi "Reus", 1.500 metres Primer. "Fleur de Munibe", d'E. Motta (A. Diez), 59 quilos.

Segon. "Ederra", del marquès de Forpoda (Lewis), 58 quilos.

Tercer. "Isabelle Sandy", del baró de Guell (Rodriguez), 62 quilos.

No col·locats: "Frugality" (Gibert), "La Cebadilla" (Zammit), "Marquita" (P. Sánchez).

Temps: 1' 41". Distàncies: un cos, mig cos, dos cosos. Apostes: guanyador, pessetes 9; col·locats, 7 i 6'50.

Premi Montjuïc, 3.500 metres Primer. "Antifaz", de Dragons de Numancia (tinent Talavera), 62 quilos.

Segon. "Joguina", del marquès de Casa Arizon (A. Diez), 60 quilos.

No col·locat: "Sennah" (Lewis), retirat.

Temps: 4' 48" 1-5. Distàncies: un cos. Apostes: guanyador, ptes. 13.

BASCULES
ARQUES
PER A CABALS

PIBERNAT

Parlament, 9 i 11. BARCELONA

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER AUTOMOBILS, MOTORS I MAQUINARIA GENERAL

G. Rose Casamitjana

Ronda de Sant Pere, 21

BASKET-BALL

CAMPIONATS DE CATALUNYA

Els resultats dels partits jugats diumenge d'aquests campionats, els quals cada dia resulten més interessants, són:

PRIMERS EQUIPS

Laietà-Tiberghien, 22 a 16.
Espanyol-P. A. Barcelona, 30 a 14.
F. C. Barcelona-Gràcia, 29 a 9.
Patrie-U. E. de Sants, 18 a 14.
C. D. Europa-Martinec, 16 a 6.

SEGONS EQUIPS

Laietà-Tiberghien, 15 a 7.
Espanyol-P. A. Barcelona (Per no presentar-se el Barcelona l'Espanyol s'adjudica els punts).
F. C. Barcelona-Gràcia, 9 a 27.
U. E. Sants-Patrie, 40 a 13.
Europa-Martinec, 41 a 6.

BOXA

DIMECRES AL NUEVO MUNDO

Dimecres tindrà lloc al Nuevo Mundo del Paral·lel, una vetllada inter-regional de boxa, en la qual notables pugils bascos i castellans seran encarrats a pugils locals, capaços de fer amb ells lluites d'interès i emoció.

Ramírez, el campió de Castella, que en altres ocasions s'ha fet aplaudir dels nostres aficionats, serà encarrat al comingman Oroz, el notable pes llouger que ha aconseguit remarcar-se d'entre els de la seva divisió.

Ino, el notable pugil castellà, que a la Cort ha conquistat l'estament de primera figura, en combat de prova, en el seu debut a Barcelona el veurém davant d'un home de la duresa de Margarit.

Plaça, el batallador pugil bilbaí que tan bona impressió causà davant Vitrià, aquesta vegada serà encarrat a Carles Flix, el notable basconí del Punting-Ball de Gràcia, l'estil del qual tant s'assembla amb el del seu co-equipier Gironès, un dels millors pugils d'Europa, i el basc Piedrahita, el formidable puncheur, que a cada pegada que llença dona la impressió que va a fer pels l'adversari si l'atrapa, serà posat davant Victor Salas, ex-challenger de Ros.

Amb un programa així no és d'estranyar que els organitzadors aconseguixin atraure el públic, a desgrat del mal record que serva de la darrera vetllada en la qual es dia que s'espera Castiella s'acomodà del nostre públic, car els organitzadors que feren tot el que pogueren per a protegir aquest pugil, no pensen posar-lo més en programa.

ATLETISME

LA PRIMERA JORNADA DELS CAMPIONATS DE BARCELONA

Diumenge passat al matí, al camp del Martinec, van tenir lloc les proves corresponents a la primera jornada dels Campionats de Barcelona. L'organització no fou el que hom esperava, car la calma va fer deslluir molt el bon desenvolupament del programa.

Els resultats tècnics foren:

¡Sí.....!

però el

TALBOT

és millor

400 metres tanques

Primer: Mateu, (Badalona), 1 m. 5 s. 2/5.

Segon: Mongrell, (Universitari), 1 m. 6 s. 2/5.

Tercer: Cunyat, (independent), 1 m. 7 s. 2/5.

Llançament del martell

Primer: Martínez, (Barcelona), 34'09 metres.

Segon: Lafitte, (del mateix), 29'45 metres.

Tercer: Tugas, (Badalona), 26'95 metres.

10.000 metres

Primer: Ferrer, (Barcelona), 36 m. 18 s. 2/5.

Segon: López, (del mateix), 37 m. 3 s. 2/5.

Llançament del pes

Primer: Lafitte, 11'08 (Barcelona).

Segon: Fleiter, 10'50 (del mateix).

Tercer: Tugas, 10'26 (Badalona).

100 metres lliures

Primer: Serrahima, (junior), 12 s.

Segon: Panes, (Terrassa), a un pit.

Tercer: Oliver, (Badalona), a un metre.

800 metres

Primer: Tugas, (Badalona), 2 m. 11 s.

Segon: Monfort, (independent).

Tercer: Vilas, (independent).

100 metres tanques

Primer: Bota, 18 1/5 (Barcelona).

Segon: Pardo, 18 3/5 (Badalona).

Tercer: Martí, 20 s. (Barcelona).

Llançament del disc

Primer: Fleiter, 33'67 (Barcelona).

Segon: Lafitte, 31'81 (Barcelona).

Tercer: Culi, 28'08 (Badalona).

4 X 400 metres relleus

Primer: Badalona, (Culi, Mateu, Tugas i Oliver), 3'59.

Segon: Barcelona, (Aguilar, Vilaret, Carretero i Aixemeno), 4'16.

STRONG

Protegiu el vostre automòbil equipat amb paracops STRONG. Jocs complets davanters i darrers des de 105 pessetes.

Auto Electricitat. Diputació, 234.

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Els partits matutins que aquesta entitat celebrà diumenge i dilluns al Frontó Principal Pa'ce van donar els següents resultats:

Diumenge:
Primer partit, a mà. Hernández i Almela, vermells, venceren, per 25 punts a 8, els blaus Roca i Orcoia.
El segon partit, a "cesta", fou de desempat del grup B, entre Martín i Escudero (P.), i Steegmann i Aris, fou favorable als primers, per 40 punts a 36.

Dilluns:
Primer partit, a mà. Hernández i Almela, vermells, venceren, per 25 punts a 8, els blaus Roca i Orcoia.
El segon partit, a "cesta", fou de desempat del grup B, entre Martín i Escudero (P.), i Steegmann i Aris, fou favorable als primers, per 40 punts a 36.

Tercer partit, a pala. Els blaus Arbelaitz i Hernández perderen davant la ferma estomaca dels vermells Iñiguez i Lorca, per 20 punts contra 40 que n'obtingueren els guanyadors.

I, finalment, el partit a "cesta", entre Balet i Ibarra (professional), i Puig (professional) i Barguiño, fou favorable, per 40 punts a 28, als primers, després d'una lluita la millor actuació de la qual correspongué a l'"amateur" Balet. El domini d'aquest i el seu company fou força remarcable durant tot l'encontre.

Dilluns:
Primer partit, a "cesta": Escudero (E.) i Ortiz vencen a Viladomiu i Aris, per 40 punts a 26.

Segon partit, a mà: Adaco i Hernández (M.) vencen a Hernández (J.) i Giralt, per 25 punts a 15.

Tercer partit, a "cesta": Steegmann (P.) i Escudero (P.) perden davant Berrueto i Boldú, per 26 punts a 30.

Quart partit, també a "cesta": E. Bo i Steegmann guanyen a J. Bo i Amat, per 40 punts a 24.

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE (Professionals)

El cartell del dissabte passat oferia la novetat de la inclusió del jove Celoya en un partit de primera categoria. Anava aquest amb Irigoyen i, ambdós vermells, contra els blaus Ramos i Gómez. El quadro de "saque" vermell era l'11, mentre el dels contraris era el 9.

El saquer vermell, en el que fa temps hi veiem pasta d'excel·lent pilotari i aptituds més que suficients per arribar a ésser una notabilitat de la pilota, uní a la seva pègada gens despreciable una precisió de mestre consumat en els rebots, fins al punt de que una sola de les seves pilotes fou tramesa a les fustes. Per altra part, Irigoyen en l'avantguarda estigué feliç en els seus jocs de finals, i, tenint en compte que Ramos estava desballestat i el seu company s'entretenia lliurant els projectils a la ciutella d'Irigoyen, no sorprendrà a ningú la victòria del bàndol vermell, de "calle", per catorze punts d'avantatge. La càtedra, indecisa en el moment de pronunciar-se, motivà que les primeres apostes es concertessin al tipus de la par.

En l'encontre final, Sagarreta i Arriola, vermells, venceren a Aranci i Iriando, blaus, per 40 punts a 32.

La partida extraordinària d'antit tingué per contrincants a Ramos i Marcelino, que conyien faixa vermella i sortien del 9 i Irigoyen III i Cazaús II, blaus, amb mig quadro darrera els anteriors.

Fins a la meitat de l'encontre Ramos i Marcelino van oposar-se a l'avantatge de la parella blava, guardant una distància de dos a tres punts per davant, sense, no obstant, aconseguir fer variar la fe dels catedràtics, que continuaven passant "momios" de 20 a 12 pels blaus cel.

Les igualades registrades a 16, 17, 23, 24, 25, 26, 27 i 28, marcaren una fase del partit ben renyida per les dues parts.

Finalment, els blaus, amb unes desgraciades finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

Fou en la darrera desena quan uns desgraciats finals de Ramos a la xapa i menys segur el seu company, es decantà el triomf pel cantó dels blaus, els quals s'apuntaren el 40 contra 33 els adversaris. En retirar-se als vestuaris foren tots objecte d'entusiasta ovació, especialment el saquer blau, que anit empenà en el tornèig els seus grans coneixements, garantint infalible de sorolloses victòries.

El següent partit entre els vermells Echave i Uriarte, i Sagarreta i Arriola, blaus, va pertànyer també als de la categoria d'emocionants, car després de dominis alterns va sobrevenir l'empat a 39. Una falta d'Uriarte va fer caure el 40 de color blau.

CATALUNYA

FETS DIVERSOS

Un automòbil s'estimba a la carretera de La Mata

Diumenge, poc després de les quatre de la tarda, sortí en automòbil, per la carretera de La Mata, el conegut representant i amic nostre En Joan Pujol i Roca.

Anaven amb en Pujol la seva esposa, Na Maria Font; una filla d'ambdós, Na Matilde Pujol, i Na Delmira Roca, germana i mare, respectivament, del propietari del colx.

Passada La Barata, i en entrar en el viratge on es troba l'alzina del Salari, a causa d'una patinada es precipità el cotxe per un barranc que hi ha d'uns deu metres de fondària.

Sembla que el cotxe donà algunes voltes, i en arribar al fons del barranc es quedà completament boicat, rodejats en l'aire.

Amb l'auxili dels ocupants d'un cotxe que passà al cap de poc, i d'uns excursionistes que eren prop del lloc de l'accident, s'aconsegüí, ajudats pel propietari Pujol, girar el cotxe i treure els que s'havien quedat dintre.

Resultaren tots ferits, no molt el senyor Pujol, que era qui el conduïa en el moment de la desgràcia.

Dintre els ferits, Matilde Pujol, de 28 anys d'edat, germana del propietari del cotxe, presentava ferides greus.

Traslladada a Terrassa, fou assistida al Centre Mèdic pel metge senyor Ullés. Va morir als pocs moments, amb temps només per a administrar-li el Sacrament de l'Extremunció.

Els altres ferits es troben allitats, però sembla que no n'hi ha cap de veritable importància.

La mort de la senyoreta Pujol, molt coneguda en aquesta ciutat, s'ha rebut amb veritable sentiment.

La desgràcia que afligeix l'amic Joan Pujol i Roca ha mogut les moltes amistats i coneixences amb què compta a Terrassa, a oferir-li el testimoni de llur condol.

Rebi així mateix el nostre més sentit.

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
SALO PER A BANQUETS
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 12
Telèfon 1878 A.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

Els predilectes de famílies distingides

Orquestres: JOVER i TORRENTS

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a dos quarts de deu, Extraordinari programa. EXIT de la gran producció de la FIRST NATIONAL

LA TERRA DEL MORO

creació de Richard Barthelme i Paisy Ruth Miller, i la colossal comèdia

ESTRELLES ESTRELLADES

Completarà el programa la cinta comèdia KANGUR, DETECTIVE, i la revista

REPORTAGE GRÀFIC VERDADERO NÚM. 33.

Dijous: ES NECESSITEN DUES NOIES i CASEM-NOS, per Richard Dix.

CAPITOL CINEMA

PARADIS DE LA CINEMATOGRAFIA: ORQUESTINA SUÏE

Avui, dimarts, Dia de moda. Preciós programa: La superproducció "FOX" EL COR DE SALOMÉ, protagonista la genial Alma Rubens; EL SOJ DEL PARADIS, comèdia d'Exclusives Diana; per Barbara Bedford; Pels seus ulls negres, comèdia, per la novella estrella del concurs de la "Fox" Maria Casajuan; Revista Paramount.

ALTRES DEL DESIG, producció "Metro-Goldwyn", per Mae Murray i Tom Moore; Quin dels dos, comèdia "Paramount", per Adolphe Menjou

TELEFON A 38.

GOSSOS

Els mes famosos goscos de LUXE i d'UTILITAT (especialment en DOGS alemany i arlequí, pequinés, GRIFFONS)

Be venda: Chenil Berger Poicier, Dep. M. a Montreuil (seu), França

Tramesa a l'estranger Es garanteix l'arribada

ELS AVORRITS DE SA

BLENNORRAGIA

Creient-la Incurable

Recorren a les antiques i seures

Especialitats Paradiell Assalt 28

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

Rebuda a l'estranger Es garanteix l'arribada

ELS ESPECTACLES

CONCERTS

Palau de la Música Catalana

ORQUESTRA PAU CASALS

Avui, dimarts, dia 29, a tres quarts de deu de la nit, ÚLTIM CONCERT per

l'Orquestra Pau Casals

amb la cooperació de la soprano CONCEPCIO BADIA D'AGUSTI, la contralt CONCEPCIO CALLAO, els tenors HERMANN BRUNIG i SALVADOR RECASENS, el baríton EMILI FORGAS

L'ORFEO GRACIENC

que interpretaran per darrera vegada la grandiosa

MISSA DE SCHUBERT

Completaran el programa la cèlebre CINQUENA SINFONIA DE BEETHOVEN sota la direcció de

PAU CASALS

Per a aquest concert extraordinari es despatxen localitats avui tot el dia a la taquilla.

TEATRES

TEATRE CATALA

NOVETATS

A les deu. Última representació de l'obra mestra d'En Guimerà.

MARIA ROSA

formidable creació del colós Enric Borràs. Meravellosa interpretació per les senyores Baró, Morera, i senyors Aymerich, Galceran, Gómez, Banyeres i Martí. Demà, nit, JOVENTUT JORDIANA. Estrena de LES DONES SON EL DIMONI

de M. i E. Duran i Fortajada, i EL PINTOR DE MIRACLES

Dijous, tarda, la divertida comèdia d'En Llana.

D. CONZALO O L'ORIGULL DEL GEC gran creació d'Enric Borràs.

Avui, a les 10, LA APAGADA i MARÇAL PRIOR per l'eminent Enric Borràs.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.

Es despatxa a Comptaduria.